

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

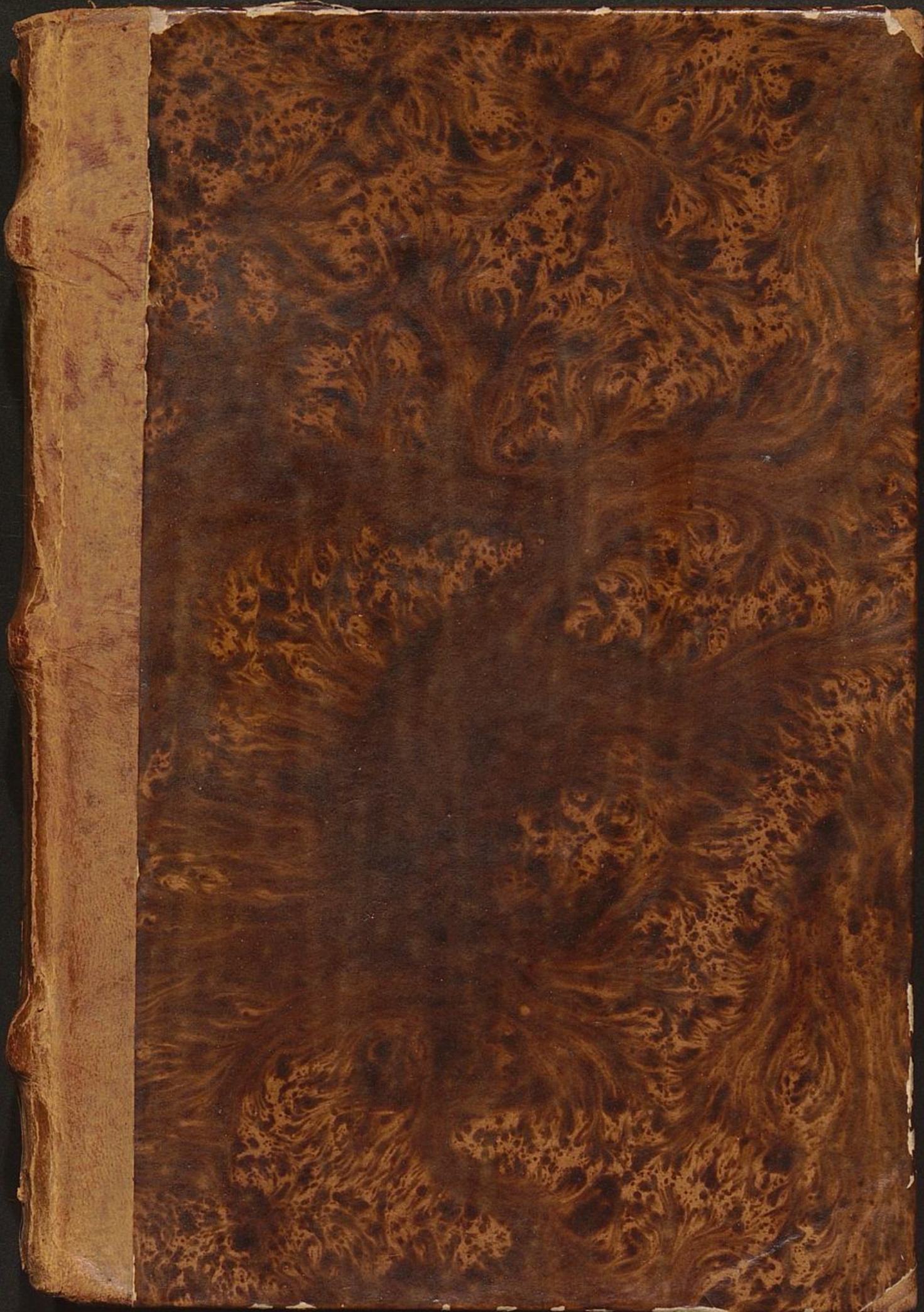
**Concertatio acutissima duoru[m] clarissimoru[m] artiu[m]
& sacre theologie doctoru[m] Magistri Thome Caietani de
vio Generalis totius ordinis predicatoru[m]. & M. Iacobi
Almain doctotis ...**

**Cajetan, Thomas
Almain, Jacques**

Colonie, 1514

VD16 ZV 412

urn:nbn:de:hbz:466:1-34616

Th. 5974.

ERZBISCHÖFL.
AKADEMISCHE
BIBLIOTHEK
LEOSTR. 21
PADERBORN

14

Jacques Almain

CONCERTATIO
 acutissima duorum clarissimorum
 artium & sacre theologie doctorum Magistri Tho-
 me Caietani de vico Generalis totius ordinis pre-
 dicatorum, & M. Jacobi Almain doctotis parhisi-
 ensis, de comparatione pape & ecclesie seu concis-
 liorum. In qua parhisiensis Caietanum inuadit, quod in
 priore suo opere papam ecclesie pretulisset, quem &
 nunc quoque idem ipse Caietanus iterum triumphare facit

Pars altera Caietani hunc libellum subsequitur.

Reuerendissimo in christo patri domino Tristano de Salazar. Senonensis
archiepiscopo. Jacobo almain huius doctor partheuensis Salutem

Quod impinis operibus reuerendissime in christo patri domine Senonensis
archiepiscopi. mihi hodie ipse forte quadam obligat argumētum. scilicet edendū
quodpiam in assentatorias et quasi quidam adulatoris illicito. summū pontifices
sibi nimis blādicō demerentes. doctrinas illius fratris Thome de vico
Caterani hōis alioquē eruditi. nisi suā eruditōem a assentatoris macula cōs
aminassent. et nisi sacratissima illa p̄cilia Cōstāntiense et Basiliense suis p̄cibus
p̄bis infamare et suggillare annisus eēt. Cuius rōnibus. ut Diogenis instar
doliū aliq̄d aut ut Sisyphus saxū voluerēne vn̄ inter tot op̄i intētissimos
cessator eē viderer. neu desidia aut inertī ocio p̄tatescere. atq̄ i vmbra culis
domesticis. alijs ad rē arētissimis ignaüter p̄fenescere Pro modulo meo
vtrūq̄ r̄idere isticut. et citra cuiuspiam assentatōem maledicāq̄ ifamatōez
suas debilitare imo q̄ad potero p̄futare rōnes et gallicis (ut aiunt) jarmis
suā arcē oppugnare. at q̄ hi nri codicilli parū me auctore futuri s̄t plausi
biles opep̄tū est amplū aliq̄d nomē augustūq̄ p̄ se ferāt. cuius velut auspē
cio freti iā p̄dicuri in lucē manusq̄ hōim v̄turi ancipitē iudiciorū aleā se
cure experient Eā em̄ eē libelli nri rōem facile cognozim. ut nisi magno alī
quo patrocinio defendat vix eū ab calūnia defendā. At cū mecū ipse antē
maduererē. cui nā istas nraz vigiliāz p̄ncipulas aritularēz dicarēq̄ v̄s
sus es mihi sup̄ oēs dignissim⁹ dñe tristāde archiepiscopi Senonensis me
ritissime. tū q̄ es litteratorū hōim fozoz p̄cipu⁹ et amāntissim⁹. tū q̄ elapsis
diebz videoz. mihi nō spernēdo amoris loco apud te s̄p fuisse ac nūc etiā
eē. ita ut sperē neq̄ p̄bo neq̄ facto op̄e tuā q̄rēs implorauero nullatenus
mihi defuturā. Est igit̄ et tuo p̄sidio suoq̄ fulcimenō munis. libellus iste
in man⁹ hōim quē si tibi vni cordi eē cognouero sum fact⁹ voti p̄pos. In
aio hīs posthac in talibz materijs tractādis p̄scribendis ingeniosi viros
nullatenus intermittere. Vale.

Ad magnificentissimū eū demoz suū tutelarem
dñm Senonē. archiepiscopū idem

Hoc cape qui iusti prelii. qui semita veri
Hoc cape qui p̄bebi gloria. cresus opum
Id placeat. domino res est generosa placere
Id placeat. pura que data mente. placent.
Donum tale meum est. mea sunt hec munera. dos est
Ingenium. vis ars. littera diuitie
Nulla mihi est auriscaturigo. tibi aurea diues.
Assyrius mittat munera. mittat arabs
Sincerum velle. exilis tamen arctaq̄ res est
Equentur primis vltima. magna dabo.
Velle opibz confer. nam grata est sepe tonanti
Que vel ab exili. victima missa loco
Rem cape. rem lauda. rem perlege. diues habebog
Si mihi. clementi ariseris ore. vale.

Primū caplm. In q̄ tractat de origine iurisdic-
tionis ciuils. vt p̄ eius p̄paratōem notificet iurisdicō ecclesiastica

Quemadmodū deus nature auctor hoīem cōdidit cū natu-
rali iure seu potestate ea q̄ sue sustentationi ac p̄seruatōni nes-
cessaria sunt sumēdi. nec nō ⁊ ea q̄ nociua sunt repellēdi. Sus-
per quo iure fundat potestas eū q̄ iniuste aggredit̄ interuenēs
di si seruet moderamē inculpare tutele. Quis oppositū dogmatiset de ans-
cona. in suo tractatu de potestate ecclesiastica. cui⁹ rōnes nūc omīto. cum
nō sit hec materia p̄sentis specularōis. Sicut ⁊ p̄munitas q̄libet aliquo-
rū adinuitē ciuilit̄ p̄uersantū q̄ iuxta dictū Pauli ad Romanos. xij. ve-
lut vnū corp⁹ est. cui⁹ singuli alter alteri⁹ sunt mēbra naturalē h̄z potestas
se se nō solū inesse. verū etiā in esse pacifico p̄seruādi ad quē spectat eos q̄
rū vita est. in p̄ubarōem ei⁹ etiā p̄ mortē p̄scindere. Et istud deduci p̄t
ex p̄tō Thoma sc̄da sc̄de. q̄stione. lxxij. Omnis ps ordinat̄ ad totū. cuius
est ps velut imperfectū ad p̄fectū. ⁊ si saluti totius corporis expediat abs-
cessio alicuius mēbri. puta qz est putridū aut ceteroz ifectiū. in toto cor-
pore residet auctoritas illud p̄scindendi. Tum q̄ q̄libet p̄sona singularis
comparat̄ ad totā cōitatē sicut pars ad totū. Ideo si aliqs sit p̄ncipiosus
in p̄munitate. laudabilr a p̄munitate interimit. Et istud idē ostendit sic.
Comunitas p̄fer p̄ncipi auctoritatē occidendi eos quoz vita in p̄ncipes
reipublice cedit. q̄ illa auctoritas est p̄ pus in p̄munitate. cum nemo alteri
der qd nō h̄z. Et aīcedēs notū est. cū p̄nceps a se auctoritatē illā nō habe-
at nec h̄z eā imēdiare a deo saltē vt in plurib⁹. Nā vt dicūt doctores p̄fer-
tim Durāndus in tractatu de iurisdicōe ecclesiastica. Nō est intelligēdū qz
auctoritas regis secularis sit a deo. sic qz imēdiare eā alicui p̄miserit regu-
lariter. sed qz p̄m rectaz rōnem quā deus hoīb⁹ indidit est alicui cōmissa.
Et nō videt̄. cū nō sit a deo imēdiare p̄missa a quo sit p̄ncipi collata nisi
ab ip̄a p̄munitate. igit̄ assumptū verū Ex aīdictis inferūt̄ aliqua corollaria
Primū est. p̄maria potestas iurisdicōis coercitiua etiā vsqz ad mor-
tē infligendā nō est q̄rum ad eius institutōem pure positua. Quis ei⁹
p̄municatio certe p̄sone. vtputa regi aut certis p̄sonis de p̄munitate pau-
tis aut plurib⁹ qui eam regunt aristocratice aut thimocratice sit positua.
Et istud manifeste ostendit. qz hoc p̄ceptū Nō occides. cū sit de iure na-
turali ab eo nullus p̄t excipi casus. p̄ qd cūqz ius posituū saltē humanū
cū humana potestas supra ius nature nō existat. ergo p̄maria potestas
occidēdi nō est positua humana. sed naturalis. ¶ Secūdū corollariū est.
Nulla p̄munitas p̄fecta hanc potestatē a se abdicare p̄t sicut nec singula-
ris hō quā h̄z potestatē ad se p̄seruandū. imo nec ea p̄uari p̄t nisi a deo. ⁊
huius sentētie videt̄ esse glosa. xxij. q. ij. in. c. ostendit. in qua sic d̄r. Pos-
pulus tene h̄z iurisdicōem. licet dicat lex qz transulit ius suū in imperat̄
roz. Nā si ciuitas vel populus nō haberet iurisdicōem quare puniretur
p̄pter defectū iudicis. vt. xxij. q. ij. c. domin⁹. vbi d̄r. Ciuitas petenda est
que vel vindicare neglexerit qd a suis imp̄ote factum est. vel reddere qd
per iniurias ablatū est. ¶ Tertū corollariū. tota p̄munitas potestatē h̄z
super p̄ncipē ab ea p̄stitutū. quā cum si nō edificatiōem sed destructiōnem

Capitulum

politicis rex regat deponere p̄. als nō est in ea sufficiens potestas se p̄ferre
di. et ista potestate galloꝝ p̄munitas quōdā vsu regē suū deposuit nō cas
p̄ criminibꝫ p̄ eo q̄ tanto regimīni inutilis est; vt hꝫ glosa. c. alius. xv.
q. vi. vbi dꝫ. q̄ Zacharias regē francoꝝ deposuit. hꝫ glosa. id est deponē
tibi p̄sentit. Hac eadē potestate vsi filij israel recesserūt a roboan q̄ erat sa
lomonis naturalis successor eligentes in regē sup se Jeroboan. vt p̄. tertij
regū duo decimo. et p̄. is sup aliquē populū a deo acceperūt aliq̄ iurisdic
tionē ciuilem imediate. vt videt̄ p̄abile de Saule et Dauid nihilominꝫ
sp̄ toti p̄munitati fuerūt subiecti casu quo in destructōez eius reges essent
Quartū corollariū nō eo dꝫ policia aliqua regalis. qz vnicꝫ ei p̄sit qut
lit tota cōitate in iurisdicōe maior. nec ei quis mō subiectus. sed solū p̄
ter hanc cām qz vnicus p̄est q̄ in quēlibet alterū de p̄munitate iurisdicō
nē hꝫ. et est eo supior. et hoc minime repit̄ in policia thimocratica aut aris
tocratica. nec p̄ueniēs foret aliquē vnū taliter cōitari p̄fici q̄ est; ea tota
in omī casu supior. nisi talis foret incidentalis. quē ad modū de christo cen
set. q̄ cōitare regere poss; p̄m volūtate. et nō p̄m legē. et tūc est; policia illa p̄
fecte regalis. **Q**uintū corollariū est. falsum est illud Scoti distin. xv. q̄
stionis tertie. q̄ nō licet quēcūq; occidere auctoritate publica nisi in casibꝫ
exceptis a deo ab isto p̄cepto. nō occides. si intelligat de exēptōe facta per
ius diuinū positū. q̄ta erāt iudicialia veteris testamēti. sicut videt̄ p̄ren
dere. qz tūc rpe legis nature nō licuit; quēq; interficere. cū tūc nō est; ius
diuinū positū. nec gentilibꝫ rpe legis mosaice licuisset aliquēq; interimere
cū eis illa lex nō est; data. Sicut in lege euāgelica nō est; p̄ncipibꝫ licitum
aliquē ad mortē dānare. saltē nisi p̄ homicidio. cū lex verus sit reuocata et
euāgelij nullū excipiat casum. nisi dixeris homicidiū exceptū fuisse **D**at
thel. xxvi. **O**ēs q̄ gladiū acceperint gladio peribunt. Si autē intelligat de
exēptis a deo p̄ ius naturale. nō facio difficultatē. sed tūc nulla est eiꝫ p̄
batio ad p̄bādū q̄ p̄ simplici furto nō licet interficere. Et oibꝫ his facile
est videre quō potestas q̄ rex vtitur est potestas cōitatis. hinc auctoritate
publica dꝫ agere. Et hāc ob rē Guillelmꝫ parisiensis dꝫ dñum p̄ncipū esse
ministeriale. **C**ōsequēter facile est videre. q̄ p̄ncipatꝫ regalis. et p̄ncipatꝫ
aristocraticꝫ. et p̄ncipatꝫ thimocraticꝫ nō differūt inter se qz sint diuerse
potestates. cū idē obiectū penitꝫ habeāt. sꝫ p̄pter diuersitatē subiectozum.
Sz qz de hac potestate ciuili in h̄ tractatu nihil intēdo p̄ncipaliter dicere.
p̄terea hec sufficiant

Scōm. ca. in q̄ on dicit aliā eē p̄tātē nō naturalē nec hūanitꝫ istēuibilem
Quāz iustitiam delictū collectio nō sit solū corpꝫ politicū et ad finē natu
ralē ordinatū. q̄ est viuere p̄m p̄tutē. verū etiā est corpꝫ mysticū ebrū
m̄ et ad finē supnaturalē vitā. scz eternā ordinatū. ad cuiꝫ p̄secutōem
legislator de medio h̄fi suscitāt iuxta vaticiniū moisi christꝫ. scz legē grē et
libertatē tulit. quāobz et potestātē instituit nō ad corpa occidēda q̄lis po
testas ciuilis. qz nō q̄rit mortē peccatoꝝ. sꝫ magꝫ vt viuat et p̄uertat. nec
venit p̄dere quēq; sꝫ potiꝫ singulos iustificare. **S**z ad p̄pellēdū fideles le
gē euāgelicā p̄seruare alteriꝫ pene metu scz sp̄ualis. **D**e cuiꝫ p̄tātis intē
gritate duo s̄t. **P**rimū est auctoritative posse ius dicere siue definiēdo si
ue aliq̄d qd p̄ferat multū ad p̄secutōem finis statuēdo. **S**cōm est posse

Secūdum

Dicto iure nō obseruāte aliq̄ mulctare pena. hec s̄t p̄ās nō ē natural. sed
positiua nō ab hoīe puro. aut ab hoīb̄ instituibil. s̄ a deo solo. Pro cuius
p̄batōe supponēdū ē. quēadmodū optie declarat Verne⁹ in suo tractatu
de p̄ate pape. Aliud est instituere p̄atē z instituat; alicui p̄sone cōicere. z
istud manifestū ē ex p̄ori caplo. cū p̄s p̄atē occidēdi nō instituat. qz ē nat
rural. s̄ eā p̄ncipi cōicat. ¶ Instituere nāqz p̄atē est ordinare q̄ in cōitate
fit aliq̄ p̄ās tāta z talis ad tot casus ad talē pplm. z sic de s̄lib. Et talis
institutio tpe p̄cedere p̄t cōicatōem certe p̄sone. P̄ās aut talis p̄t p̄ferri
alicui duplr̄. Uno mō q̄ p̄ferat determinate p̄sone. vt cū rex perz aut guil
lermū instituit alicui⁹ ciuitatis baliuū. Alio mō nō determinate p̄sone. s̄
p̄sone determinate p̄ditōis. vt si rex institueret aliquā p̄atē iurisdicōnis
in aliq̄ ciuitate ordinādo. q̄ q̄cūqz a talib; eligeret eā p̄sequeret. talis elec
tio est dispositio vltimata ex p̄te recipiēt; q̄ facit eū capace talis p̄ātis ex
antiq̄ institutiōne p̄ncipis. Istis suppositis p̄bat q̄ a solo deo est hec p̄ās
instituibilis. hec p̄ās nō ē instituibil nisi vel a papa vel cōitate christiana
vel deo. S; p̄mo q̄ nō possit institui a cōitate christiana p̄bat sic saltē p̄
p̄ia auctoritate. qz talis p̄ās includit aliqd qd̄ humanā p̄atē excedit.
p̄ta posse relaxare aliqd de pena debita in foro dei posse aliquē reddere
incapacē. ¶ Itē ad deū suffragioꝝ ecclie z multa alia. q̄ a cōitate christia
na institui nō p̄t. Et qd̄ a papa institui nō possit manifeste p̄z ex h̄. qz p̄us
saltē natura est illā p̄atē eē q̄ aliquem esse papā. Corollarie seq̄tur. q̄ nec
ista p̄ās ab hoīe puro aut hoīb; destitui p̄t. Secdo seq̄t corollarie. q̄ p̄ās
eccliaistica de q̄ nūc loqm̄ur. est p̄ās coerciua imediate a christo institut
ta q̄ valet exerceri in aliez etiā in iūū ad dirigēdū subditos in finē b̄itū
dinis eterne. velut in finē p̄mū z p̄ncipalr̄ intentū. Cōsequēter ex dictis
multiplex haberi p̄t d̄na inter p̄atē eccliaistica iurisdicōis in foro exteri
ori. z p̄atē laicā. Prima ex p̄te institutiōis. cū vna sit naturalis. ¶ Itē ad ins
titutiōne. Altera supnaturalis. s̄c̄da ex p̄te finis. Una est ad finē naturalez
Altera ad finē supnaturalē. Tertia ex p̄te penaz. q̄ infligi p̄t p̄ has pos
sēitates. qz p̄ vnā corp̄alis penā d̄uraxat. p̄ alterā p̄o sp̄ualis p̄cise. Quar
ta ex p̄te subiectoꝝ. qz vni⁹ capax est etiā infidelis. alteri⁹ p̄o null⁹ capax
est nisi sacro bap̄tismate regenerat⁹. etiā vna sc̄z sp̄alis in infideles exerceri
p̄t. altera in solos fideles. vt infra patebit. De alijs aut p̄atib; eccliaist
icis a coerciua. q̄s optime declarat Ioānes de p̄arib; z p̄ter Petrus
de alliacō. in h̄ tractatu nihil dicere intēdā. Tertiu⁹ corollariū. deuiauit a
fide. ¶ Arsili⁹ de padua oēm coerciua iurisdicōem ab eccliaisticis ause
rēs. vt videre ē in suo tractatu. q̄ in q̄busdā voluminib; defensoriū pacis
intitulat. Quartū corollariū. p̄ās eccliaistica in se p̄siderata nullaten⁹ ab
homib; restringi p̄t. si em̄ ab ip̄is non sit instituibil. nec destituiibil. nec ab
ip̄is fieri p̄t qd̄ in aliq̄s act⁹ nō possit in q̄s poterat p̄us. Et istud coroll
lariū b̄n tractat Ioānes de Berson. p̄sideratiōe. vij. de p̄ate eccliaistica. et
qz hec certa sunt. nō curauit auctoritatū aut rōnū nūero munire

¶ Tertiu⁹ caplm. in q̄ ostēdit ad que se extēdat hec potestas.

Antea est inter doctores p̄rouersia de plenitudine huius p̄ātis z
ad q̄ se extēdat vt pauca sint i ista materia secura. Ita q̄ his t̄pib;
vt d̄t Guillerm⁹ ockā circa finē p̄me p̄tis dialogi. Summe necessa

Capitulum

non foret. q̄ p̄ sapiētes iuramētis et horribilibz cōicatonibz ad veritatē dicē
dā artatos declararent q̄ ad plenitudinē potestatis ecclie spectēt. Quidā
em̄ cā ita ampliāt forsitan adularōnis cā vt bñficia et p̄uilegia obtineant
vt oīno absortpta videat p̄ncipū potestas. necnō ad act⁹ se extēdat in des
structōem ecclie. Quidā em̄ cā dilatat vsqz ad dissolutōnem matrimoniū
rati et nō p̄summati. vt glosa Joannis andree in caplo q̄ votū. de voto et
voti redēp. libro sexto. et glo. in caplo ex publico. de p̄uersione p̄ugatorz. q̄
ponit hāc p̄pōnem. q̄ summ⁹ pontifex possz statuere q̄ p̄ scdm̄ matrimo
niū rūperet p̄mū nō p̄summati. sicut rūpif p̄ ingressiōem religionis. q̄ q̄
tum p̄iculi p̄ineat aduertere p̄ lector eiusdē snie panormitan⁹ in eodē. c.
et cū ip̄is deuiant magr̄ Thomas de vio. in suis opusculis aureis de dē
uersis ac curiosissimis materijs. Istud est p̄tra verbum christi **B**atthel
xix. Quos de⁹ p̄iūxit hō nō separet. nisi fornicatōis cā vbi hōi potestātē
dissoluedi matrimoniū denegauit. Scdo si dissolui possz sine ingressu reli
gionis. nō est verisimile q̄n hoc p̄periri possit ex sacris l̄ris. quēadmoduz de
matrimonio iter infideles altera p̄tū p̄sa ad fidē. Tercio summ⁹ p̄ntifex
nō p̄r debitozē absoluerē iuito creditozē. si em̄ oppositū dicat creditozē mul
ti ad ip̄m currerēt p̄ absolucōe. q̄ nec p̄r mulierē ab obligatōe q̄ est obliga
ta viro absoluerē. Et hāc p̄rē p̄ indubitata tenet Scot⁹. xxxi. distin. q̄rti.
et Petr⁹ de palude. xxvij. eiusdē. Sed p̄ p̄ori p̄r arguit. vt magis pateat
veritas dissoluit m̄rimoniū ratū nō p̄summatū p̄ votū solēne religionis
sz voti solēntas nō ex iure diuino. sz hūano ē. vt p̄ caplm̄ p̄allegatuz. q̄
votū in q̄ d̄z. Voti solēntas ex sola p̄stitucōe ecclie ē inuenta. q̄ ex statuto
hūano dissoluit m̄rimoniū. Scdo si votū solēne ex statuto diuino dissol
ueret m̄rimoniū nō p̄summatū. a fortiori illegitimaret iure diuino m̄rimo
nium sequens. Vnus est em̄ illegitimare. q̄ p̄tractum dissoluere. cū
p̄mū possit ecclia. et nō scdm̄ sz falsitas p̄ntis on̄dit. qz si illegitimaret iu
re diuino nō possz summ⁹ p̄ntifex nec ecclia tota dispētare cū illo q̄ vouit
solēnter in q̄cūqz casu. cū nō possint p̄tra ius diuini. ¶ Tercio m̄rimo
niū p̄tractū et ratū feat solā p̄iūctōem christi et aīe fidelis q̄ dissolubilē est.
q̄ illud m̄rimoniū ē etiā dissolubile. Si dicat q̄ feat etiā p̄iūctōem christi
et ecclie indissolubile. vt de magr̄ fñiaz. distin. xxvi. q̄rti p̄sequenter. et Ri
chardus ¶ Cōtra seq̄ bigamiā p̄trahi. si vxore p̄ma mortua aī p̄sum
mationē p̄traheret cū scda vel ecōuerso. si aliqs aliquaz cui⁹ vir mortu⁹
est aī p̄summarōem in vxore duceret. hoc autē est p̄tra caplm̄ debituz de
bigamis nō ordinādis. Probat tñ seq̄la. qz rō bigamie est defect⁹ sacra
mēti. qz nō est vnic⁹ vni⁹ sicut christ⁹ vn⁹ vnice p̄iūct⁹ est ecclie. ¶ Ad p̄
mū istoz respō def. bene verū est. q̄ modus p̄ que solēntat votū est ex sta
tuto et dēterminatōe ecclie. nō tñ seq̄tur effectū sequentē ad votū solēne p̄
qd̄ vouens morif ciuilitē esse de statuto ecclie. ¶ Ad secūdū. qd̄ est forte
ad p̄bandū. q̄ in voto solēni nō cadit dispensatio. Videt mihi dicendū
q̄ votū solēne iure diuino tā diu illegitimaret q̄ diu obligat. ita q̄ si tenēt cō
trahere secluso quocūqz statuto hūano nō p̄traheret. Sed qz p̄r emerge
re casus in quo ampli⁹ nō obligat. et tūc cessat illegitimare. et sic papa non
dispētat. nisi capiēdo dispētare vt ratū valet sicut ius declarare ¶ Ad ter
tū d̄z p̄mo. q̄ p̄ntia p̄ma nihil valet. in statu cū innocētis matrimoniū

Tertium

Et non esse sacramentum non fecisset aliquam coniunctionem indissolubilem. et tunc non fuisset
dissolubile. ¶ Dicit secundo. quod auctoritas est falsum. imo fecit coniunctionem christi et ec-
clesie. ut huius magister in iuris distinctione xxvi. q. rti. et Richardus inter. Quis tamen
apud Richardum non tam perfecte sicut in testimonio presumat. ¶ Dicit vlti-
mus quod contra non valet. quia inferit bigamiam in illis casibus pertrahi. et hoc solum
quod ecclesia non statuit quod pertrahat. Contrahit enim solum per diuisionem carnis pluri-
bus vel alicui. qui diuisit pluribus. Alii istam potestatem extendunt ad infideles. ut Pa-
normitanus in capitulis Nouis de iudiciis dicens. quod per istam potestatem ad precepta
legis nature saltem compelli possunt. sed oppositum istius habet in capitulo Gaudes-
mus. de diuorcijs. ubi dicitur eos constitutoibus canonicis minime artari. iuxta
illud apostoli Quid enim ad nos de his que foris sunt iudicare. Artarent enim
constitutoibus ecclesiasticis precipue ea que sunt iuris naturalis sub censuris. Se-
cundo cum excoicatio non sit aliud quam a portio fidelium et participatio sacramen-
torum separatio. sequitur infidelem excoicari non posse. et si in oppositum alleget illud
Iud christi Matthei. xvi. dicitur Petro cum ei permissa fuit hec potestas. quod
cum ligaueris super terram. erit ligatus in celis. et quodcumque solueris erit solutum
in celis. Et illud Matthei. xviii. Quicunque alligaueritis super terram erit ligatus
in celo. Et quicunque solueritis super terram erunt soluta et in celo
In quibus auctoritatibus dicitur. quod deum et quicunque vniuersaliter. Rndet
quod veritas auctoritatis de fidelibus intelligenda est. De his auctoritatibus infra
magis patebit. Alii ad peccata secretissima cordis eam extendi volunt. ut glo-
in clemencia de hereticis. Oppositum istud ab omnibus ferme doctoribus tenet. et per
maiori elucidatione supponendum est esse quoddam peccatum quod in solo intellectu
actu interiori. cum scilicet ad nullum opus exterius sit progressio. Aliud est pecca-
tum ad opus versus exterius pergradiens. Et istud est iterum duplex. Est quod-
dam quod non est peccatum ex opere exteriori ad quod pergradit. sed solum ex mala rela-
tione interiori. ut est dare elemosinam propter malum finem. Est aliud quod est pec-
catum ex opere exteriori. quod scilicet prohibetur. Et istud multiplex est. quoddam est
quod iuridice perbari potest factum esse. scilicet per duos vel tres testes. et etiam actor
ipius peccari. Est aliud quod iuridice perbari potest. sed actor non. ut cum regitur
trucidatum corpus. sed cum trucidaretur nullus presens erat. Est aliud quod nec
iuridice perbari potest nec eius actor propter defectum testium ad verum. ¶ Se-
cundo supponendum est. quod ecclesiastica potestas non solum est ad infligendum penam
nam per crimine preterito. perbaro. sed ad statuendum aliquod sub pena. quod quod
statutum solum respicit futura. De constitutionibus capitulo cognoscens. eo deus si-
culo. capitulo vltimo. cuius transgressor eo facto quod transgreditur penam illam
incurrit. ut videre est in plerisque statutis. ¶ Istis suppositis dicitur primo. quod ec-
clesia nihil potest super peccata cordis. et que ad actum exteriores non sunt
progressa. Et addit Durandus decimaseptima distinctione quarti. Non
solum propter defectum cognitionis. sed propter defectum iurisdictionis
ea enim deus suo reseruauit iudicio qui scrutatur corda et renes. hominibus
autem ea que foris sunt dedit iudicare. et sententia Durandi multum ap-
paret huius. quod si non esset propter defectum iurisdictionis. sed agnationis. ecclesia ad
minus possit in illa statuendo sicut in opera exteriora futura que nunquam perbari poterunt
propter defectum testium. Pro actu enim exteriori quis occulto incurrit penam iuris
ut regulariter tenet doctores notati de palude. xii. di. q. rti. Tunc perbari ista pro-

Capitulum

Primo p parabolā saluatoris. xij. de zizania. vbi fm expōnem doctorū
phibent mali sub noie zizanie eradīcari p cēsura excōicatiois qm a bonis
intellectis p frumētū cognosci nō pnt. Secōdo p caplm cogitatiois de pes
nitentia dīstin. p. Cogitatiois penā nemo pariat. vbi glosa. ab hoīb. sed
bñ a deo. Adduci possent ad hoc pbādū pleraq; capla. vt caplm. Si us
tuis lris. de simonia. caplm Tua nos. eodē titu. caplm Erutescāt. xxxij.
q. caplm Cōsulūsti. ij. q. v. ¶ Secōdo dī. si pcedat ad peccm exteri. qd qd
de op? nō est malū nisi ppter malā relatōem interiorē ad tale peccm. nō ex
tendit ecclesiastica pās iuridica. Cū em nō sunt illa opa phibita fm suaz
substātiā. sed solū fm interiorē relationē. ad quā puniendaz nō extēdit ecc
lesiastica potestas nec extēdet ad illa pās. Secōdo pbat idē. nō pōt etiā
ex natura opis. z nō solū ex defectu testiū pbari opus illud peccatū eē nisi
si de relatōe. pbatet q̄ sicut nec relatio ecclesiastice subicit p̄ati. ita nec pecc
catū illud. ¶ Tertio dī. ecclesiastica potestas extēdit ad peccm iuridice no
tum. cui? act? actor iuridice ignor? est pbat p caplm. Quidam maligni
spūs. v. q. p̄ma. vbi de quodā q̄ ptra Eastorū notariū ac m̄salem apos
tolice nocturno silentio in ciuitatis loco p̄testatōem posuerat in eius cris
mina loquentē. dī. Adrianus papa. q̄ si nō extierit neq; publice p̄fessus fue
rit. q̄ quis ille sit q̄ hoc agere p̄sumpserit. vel p̄sensum tante iniquitatis p̄s
lio pbuerit ex dei z dñi nostri Jesu christi spū definimus. vt sancti ei? cor
poris z sanguinis p̄cipatōe puarus sit. z iste est vn? casus apud Guili
lermū ockan. in tertia pte sui dialogi. in quo recurrendū est ad p̄tē eccle
siasticā in crimine ciuili. ¶ Quarto dī. ad peccā exteriora. q̄ fm se sunt. ph
ibita. q̄uis nō iuridice possint. pbari ppter defectū testiū. nec actor extē
dit hec potestas statuendo. Probat ex caplo Porro. de sen. excōica. in q̄
dī. eos q̄ manus violētas in fratres suos iniecerūt. qui nō puici. s; puaz
tū veniā postulat esse monēdos. vt satisfaciant his quos leserūt. z apos
tolice sedi se p̄sentant. cū ab alio sine sp̄ali m̄dato absoluti nō valeāt. q̄ il
li sunt excōicati. Absurdū em fore dicere eū q̄ violētas iniicit i clericū ma
n? q̄uis secrete. nō eē excōicatu. z i oīb; istis de iuridica p̄tē loqr. q̄ for
¶ Caplm q̄rtū. in q̄ ponūt obiectōes ad ista. z soluūtur ¶ Exteri? respicit
¶ Contra p̄mū istoz q̄tuor dictoz obijcit hñs solū peccā cordis vt sta
tuti eccleie ois vtriusq; sex? tenet in paschate p̄fiteri ea. z si nō p̄fitea
tur. incurrit censurā excōicatiois. vt p̄z ex dicto caplo. q̄ p̄tēs eccles
stica ad illa cordis peccā extendit.
¶ Secōdo. inq̄sitor fidei omittēs pcedere ptra hereticos sine q̄cūq; actu ex
teriori incurrit censurā excōicatiois. vt p̄z in clemētina multoz. de hereti. et
glo. ibidē. Hic p̄z apte q̄ p̄stitutio militāz eccleie ligat crimē oino occultū
ad penas suspēisionis. z excōicatiois. z ad h̄ inducit caplm p̄mū de statu
monachoz. eodē libro. 6. qz vere. vbi de monachis discurretib; p curias
p̄cipū. dī. q̄ si vt suis p̄latīs aut monasterijs dānū aliq̄ inferāt ad dies
tas curias se trāsferre p̄sumpserit. excōicatiois iniaz eos icurrere volum?
sp̄o facto. h̄c nō excōicāt. p eo q̄ ad curias p̄cipū se trāsulerūt. s; qz itē
dū p̄lato aut monasterio dānū inferre. z sic p solo actu interiori
¶ Tertio arguit. si ecclesia alicui p̄cipiat sub pena excōmunicatiois q̄ ali
quā accipiat in vxorē. eā s; cū qua p̄us p̄traxerat sponsalia z p̄ferat illa

Quintum

verba exterioris et non sentiat interior videtur excoicatus cum non accipiat eam in
vxoze. et h est ppter omissione soli actus interioris. ergo etiã pro solo actu
interiori excoimunicari potest

¶ Deinde arguit ptra tertiu et qrtu dicta pmo p caplm sicut de tuis lris
de symonia in q dicit. Illos at q dederunt pecunia vel etiã receperunt in tñ
stat esse culpabiles q si eoz excessus esset ecclie manifestus q non iudicat de
occultis pena canonica essent ferendi. q si non sit manifestus non sunt ferendi
et in caplo. Erubescat. xxxij. distincioe in q de ps byteris diaconis et sub
diaconis q mulierculas non abiecerunt dicit q sunt excludendi a suoz gradu
dignitate. statim subiungit. de manifestis ar loqr. secretor ar de? et pgnitor et ut

¶ Secundo arguit. Matthei. xvij. vbi instituta est hec potes (dicit est.
stas ecclesiastica dat forma fm qua sit ea vrendu sicut est q ibi picipit reum
eē ecclie denunciandū et quincendū p duos vel tres testes. q non creditur hec
potestas ad ea peccata exteriora q pbari non pnt. ¶ Ad pmu istoz dicit p
mo q pferri est actus exterior et sic pceptū illud non fert immediate et p se sup
actu interiorē quous ferat sup exteriorē q est de actu interiori. dicit secundo fm
Durandū q pceptū ecclie pncipali fert sup coicatioe qua stat actu exte
riorē eē et in foro exteriori pgnosibile et qz ad digne coicandū iure diuino
pcedit oim mortalitū pfectio et sic pceptū ecclie non fert sup actu illū pfectio
nis sacramentalis sicut solū p actis.

¶ Ad secūdu dicit q inqstioz fidei non ex
coicatur p actu interiori sicut p omissione actus exterioris q iuridice sicut actus
ius est puatio qrtū est ex se pbari p. ¶ Ad tertiu dicit q in illo casu non in
currit sniam excoicatioe cum nihil agat nec pmitrat qd iudicio ecclastico
subsit. eodē mō sicut nec ille q in paschate sumeret eucharistiã non pūta suff
ficiet dispōne non veniet arcendus ab ingressu ecclie fm tenore illi statuti

¶ Dis vtriusq ser? ¶ Ad pmu argumētū p vltimū dictū dicit q illa capla
intelligēda sunt de pena ab hoie inferēda. Sūt em canones qdā q non sunt
snie late; sicut ferēde qbz sez trasgressozibz non infligit eo facto pena sicut declarat
infligēda p iudice. et hoz trasgressozes non subijciunt illi pene nisi notozij
sint. Et quous glosa ex caplo Erubescat fundet argumētū p opinioe eoz q
dicunt q occultū delictū non irrogat irregularitatē. ¶ Oppositū huius opinio
nis satis determinatū est ex caplo Quisitū de rpbz ordinādoz. Ubi dicit
si pposita crimina puta adulteriū pūritū homicidiū falsum testimoniū or
dine iudiciario pprobata vel alias notozia non fuerint non debet hi pter res
os homicidij post penitentiã in eã susceptis ordinibz impediri. q homicide
incurrūt irregularitatē quous non sint notozij. ¶ Ad secūdu ex textu euāge
lico eodē mō dicendū est q pcessus ille intelligit de eo q p iudice et notariū
ferendū est pena ecclastica. Ista reqreret maiore pcessum. sicut qz solū accns
sunt et non essentialia pncipali pposito omisso.

¶ Quintū caplm de his q nimis restringūt potestatem.

¶ Aliqbz mirū i mō dū restringit hec potestas. dicūt em aliq eā so
lū exēdi ex institutioe chisti ad punēda peccata in rebz pure spiri
tualibz puta q ppta sunt legi euāgelice vt sunt peccata pmissa ptra
articulos et sacramēta et non ad pctā q sunt ptra legē nature salte nisi casuas
liter. et huius snie videtur esse guillermus Ockam circa finē sui dialogi etiã in p
ma pte eiusdē libri libro sexto caplo octauo. vbi dicit Spūalia sunt illa que

Capitulum.

religioni christiane sunt propria que in nulla alia secta sunt repta nec ad legem nature spectantia sicut que pertinent ad sacramenta ecclesiastica dispensanda et ad causas fidei terminandas. Eiusdem sententia est Joannes de tarsono lectus one contra de vita spirituali anime. ubi dicitur quod terra subiectis immediate summo pontifici contra ad equalitatem per peccatis commissis contra legem nature non sunt homines ferriendi pena ecclesiastica sed laica. Videtur mihi in saluo meliori iudicio hanc potestatem ad quecumque mortalia notoria iuncta contumacia extendi. Probat primo ex capitulo. Nouit de iudiciis. ubi dicitur Innocentius tertius scribens platis per franciam constitutis. Non enim intendimus iudicare de feudo cuius ad ipsum seque regem spectat iudicium. sed decernere de peccato cuius ad nos pertinet sine dubitatione censura quam in quolibet exercere possumus et debemus. Et notum est quod ibi loquitur de peccato commissio ex detentio rei aliene. Secundo probat ex auctoritate christi Matthei. xvij. ubi sicut infra probabitur fuit instituta hec potestas ecclesiastica si peccauerit in te frater tuus corripe eum iter te et ipsum solum si te audierit lucratus es fratri tuo etc. In qua auctoritate nulla fit distinctio huius vel illius peccati sed indifferenter de omni mortali loquitur. et quod solum de mortali loquitur satis notum est per hoc quod subdit si te audierit lucratus es animam eius. per veniale enim nullus est peccatus. sed per omni mortali si ad fraternam correctionem non emendatus est denunciatus ecclesie. et si ecclesia non audierit excoicandus. et per hanc ista potestas ex ordinatione christi ad quecumque peccata mortalia saltem notiora extenditur et meo iudicio multum ponderanda est illa auctoritas. Tertio arguit. quod Paulus excoicauit fornicarium publicum primum ad corinthios quanto et in eodem capitulo dicitur. si quis noverit iter vos fornicator aut auarus aut idolis seruies aut maledicus aut ebriosus aut rapax cum homini nec cibum sumere. Quarto arguit ex ratione quam sumit Durandus ad hoc probandum et etiam ea vult scribit Thomas in libro de regimine principum Cuius est considerare finem eius. est iudicare de his que dunt ordinari ad finem. quod ratio eorum que ordinant ad finem sumit ex fine. deus enim intendens aliquem bonum finem eligere ea que sunt congrua fini et tollere ea que finem impediunt. ubi gratia medicus considerat sanitatem corporis et suum est considerare de his que preseruat sanitatem et de his que impediunt. sed omnes actiones humane debent ordinari ad consequendam vitam eternam. cuius ergo vel quod non est considerare de salute anime et de spiritualibus eorum est iudicare de quibuscumque actionibus per que deuiant aut deuiare possunt a salute sua circa quacumque materiam. et ista sententia est Carleri in tractatu quem compilauit contra quosdam errantes in materia clauis ultimo corollario ubi dicitur quod extenditur clauis ecclesiastica ad cogendum pure laicum ad soluendum debitum vel cedendum bonis.

Sequitur corollarie ex dictis quod extenditur hec potestas ad cogendum eum que vendidit ultra iustum pretium quis non ultra dimidium iusti pretij ut restituat. Quis dubitat tale venditorum esse obligatum ad restituendum et sic non restituendo peccat in fratre. et per hanc cum eo procedendum est secundum preceptum euangelicum si peccauerit in te frater tuus pallegatum. Istud corollarium est de mente panormitani in capitulo. In ciuitate de usuris ubi dicitur potest appellari clericus ad restituendum id quod habet ultra iustum pretium in foro pretioso et statim subdit idem puro de laicis saltem de foro ecclesiastico et ibi loquitur de eo que habet ultra iustum pretium sed citra dimidium iusti pretij ut satis per legem. Et si contra ista dicat aliquis seque quolibet peccare que ueniret primum coram iudice laico de actione in qua consistit peccatum mortale. Consequenter tenet. quod quilibet talis peruenit huius precepto si peccat

Sextum.

uerit in te frater tuus. ¶ Secūdo sic. corollarū illatū in fine est p̄tra capl̄
tulū. Cum dilecti de emptione et venditione in q̄ videt̄ dici emptionem
m̄n̄ iusto p̄cio tenere dūmo do nō sit minor dimidiū iusti p̄cij. Ad p̄mū
megal̄ seq̄la. dico em̄ quālibet p̄te illi p̄cepti si peccauerit in te frater tuus.
p̄tinet em̄ tria p̄tialia p̄cepta eē p̄cepti a firmatiui et obligat̄ solū p̄ tpe p̄ q̄
nō p̄t aliter retrahi frater a pctō et sic si possit retrahere p̄ p̄uentionē corā
iudice laico pure laicū nō obligat̄ p̄ tūc ecclie denūciare. Propterea ecclie
sac̄sticus nō debet attendere v̄lum hui⁹ p̄tātis in pure laicū pro pctō civili
q̄n̄ iudex laic⁹ est parat⁹ exercere suā p̄tatem in illū ne videat̄ hec potestas
introducra esse in grauamē p̄ncipū laicorū. Sz q̄n̄ deest laic⁹ iudex aut si
nō desit nō p̄t aut si possit nō vult ex p̄cepto christi ad p̄tatem ecclie
recurrendū est. Ad secūdū dicit̄ q̄ in illo caplo nō d̄t emptionē citra iustū
p̄ciū sz supra dimidiū iusti p̄cij esse validā et nō esse cogendū emprorem
ad supplendū iustū p̄ciū sed solū d̄t emptionē citra dimidiū iusti p̄cij esse
rescindendā aut emprore cogendū esse ad supplendū iustū p̄ciū. ex q̄ nō se
quit̄ q̄ si sit supra dimidiū iusti p̄cij non sit cogendus. Notandū est t̄n̄ q̄
hac potestate nō est vtendū in aliquā p̄sonā nisi m̄b̄ istis p̄currētib⁹ que
admodū optime dēducit Carlerius in tractatu de punitōe criminū publi
corū ecclie sac̄sticorū p̄tra bohemos. Primū est iurisdic̄tio. Secūdū est con
uictio. Tertiū pax salua et istud tertiū satis patet ex parabola saluatoris
Mathei. xij. de zizania et frumento.

¶ Sextū caplin in quo ostendit̄ quib⁹ immediate sit collata suprema
potestas ecclie sac̄stica a christo

Ostendit̄ vidēdū est q̄b⁹ sit immediate collata hec p̄tās ecclie sac̄stica.
Et sit p̄ma p̄positio. Immediate a christo collata est Petro. primo
summo pontifici. p̄bat̄ p̄mo. q̄ Mathei. xvi. postq̄ Petr⁹ christo
sciscitanti. vos aut̄ quē me eē dicitis. r̄derat. tu es christ⁹ fili⁹ dei viui. ait
q̄b⁹ iterpositis d̄t ei christ⁹ Dabo tibi clauēs regni celoz. q̄d cūq̄ ligaueris
sup̄ terrā erit ligatū et in celis. et q̄d cūq̄ solueris sup̄ terrā erit solutū et in cel
lis. q̄ christ⁹ cū fidelis sit et seipm̄ negare nō possit aliquē p̄tulit clauēs reg
ni celoz brō Petro. iter q̄s ponit̄ p̄tās illa coerciua. ¶ Secūdo patz. q̄ a
christo dicitū est brō petro. Pasce oues meas. pasce agnos meos Joānis
vltimo. sup̄ q̄b⁹ p̄bis d̄t glosa ordi. pascere est credentes ne deficiāt p̄for
tare. terrena subsidia si necesse est p̄uidere exēpla p̄tate. aduersarijs
obstistere. peccātes corrigere. et istō vltimū notū ē ad hāc coherciua p̄tatez
spectat et in h̄ p̄uentionē satis singuli doctores dicētes christū tūc eū fecisse
suū gnālē vicariū. et ad h̄ ad ducit̄ inumeras auctoritates ¶ Secūda p̄posi
tio. Christ⁹ hāc p̄tatez immediate p̄tulit ecclie. capiēdo eccliam p̄ collectōne
oim̄ fidelū siue p̄ collectōne oim̄ p̄latoz maiorū et minorū q̄ succedūt ap̄o
stolis et discipulis. siue p̄ p̄silio gnālī eccliam representāte. p̄bat̄ p̄ illud chri
sti Mathei. xvij. p̄allegatū. Si peccauerit in te frater tuus et c. vbi p̄ci
pit christ⁹ nolentē corrigi ad fraternā correctōem denūciari ecclie. et si ecclie
sit monitioni nō obtemperet excoicandū. et dat ecclie auctoritatē excoimu
nicandi dicēs. quecunq̄ ligaueritis et c. et quod de ecclie p̄uout est plus
rium collectio intelligatur. patet ex eo q̄ postq̄ dixit̄ dic ecclie et si non
audierit eccliam sic tibi sicut ethnicus et publicanus. statim subiunxit

Capitulum

pluraliter quicquid ligaueritis sup terrā etc. Et non capit ibi ecclesiam p vnico
supposito s; p plurib; . Et non intelligat de ligatione et solone in foro secreto et
penitentiali. vt dicit de Palude in suo tractatu. de ista materia manifeste patet
ex precedentib; . nā in foro secreto nullus potest peccatum alterius deferre seu reuelare
nisi quā esset peccati proprii circumstantia mutans spem et non posset propriū confite-
ri sine reuelatione alieni. Sed christus intūgit ibi alienū peccatum deferri et reuelari
et tūc cuius est peccatum ligari aut solui. Et loquitur de ligatione et solutione in foro
publico et exteriori. Secundo probat p illud quod scribitur actuū. xv. in q̄ caplo
narrat quō in concilio aploz et seniorū posita fuit q̄stio de cessacione legalium
et an pueri ex gentib; circumcidendi essent. Placuit aplis et seniorib; cū omni
ecclesia eligere viros ex eis. et mittere antiochiā cū Paulo et Barnaba. Ius-
dam q̄ cognominabat barsabas et Sylam viros p̄mos in fratrib; scri-
bentes p manū eoz apli et seniores fratres etc. et aliquib; interpositis subū-
gitur p̄lo illi concilio. Visum est spiritui sancto et nobis nihil imponere vltra
vobis oneris q̄ hec necessaria. vt abstineatis vos ab imolatis simulachro-
rum et sanguine suffocato et fornicatione. Vbi non dicit Petrus h̄ imposuisse quibus
esset p̄sens sed totū aploz et seniorū conciliū. Et penes ecclesiam est p̄tās statuen-
di seu precipiendi q̄ ad potestatem iurisdictionis spectat. Tertio probat aucto-
ritate Gregorij q̄ ponit in caplo sicut sancti. Sicut scri euāgelij quatuor
politaniū. Ephesinū. et Calcedonēse. et in fine reddidit causa. qz dū vlti sunt
p̄stituta p̄sens se et non illa destruit quicquid p̄sumit absoluere q̄s ligat. aut res
ligare quos absoluūt. Non dicit enim qz dū petri aut summi pontificis p̄sens
p̄stituta sunt. nec dicit q̄s summus pontifex ligat s; q̄s patres ligat. Ad h̄ est
caplm̄ Decretū. lxxxviiij. distinctōe. vbi dicit Decretū sancta synodū. et non
dicit Decretū summus pontifex ad denotandū q̄ auctoritas diffinitua ap̄
synodū residet. et caplm̄ Rimis de iure iurādo. vbi summus pontifex aucto-
ritate sacri concilij. et non auctoritate propria ne clerici p̄sonis secularib; p̄stare
iuramentū fidelitatis cogatur a quibus nil regale obtinent. Quarto ecclesia p̄
elargiri indulgētiās quod spectat ad clauēs fori exterioris. Et ecclesia h̄ illas
clauēs. probat aucto. Dentur indulgētiē de thesauro ecclesie et non de thesauro
pape. Et ecclesia a fortiori p̄t eas dare q̄ papa. Item p̄t conciliū representans
ecclesiam p̄dere canones snie late depositōis et excoicationis. vt patet de carthā
gūnensi concilio octauo. vt scribit in caplo Placuit. octaua questione p̄ma.
Placuit vt quicquid ab iperatoze p̄gnitiōem iudicioz publicoz petierit ho-
noze proprio p̄uetur. Item p̄t aliquē destituere quod est iurisdictionis. vt patet p̄ caplm̄
iulij ex gestis de clericis non residentib; . vbi dicit in synodo Anastasius car-
dinalis p̄s byter tituli beati Martelli ab omnib; canonicis est depositus. eo q̄
parrochia suā p̄ annos quinq; p̄tra statuta deseruit. vbi non dicit a solo papa
depositū esse. hāc materiā latissime tractat Gofredus de monte electo ab-
bas sancti honorati insule Lirinensis in tractatu quē edidit tpe concilij ba-
silienfis. discurrendo p̄ singulos iurisdictionis actus. puta p̄ excoicationes in-
dulgētiās dispensationes canonū editiones et sic de alijs q̄ ibidē latissime
poteris videre. Ex his omnib; sequit corollarie p̄formiter ad Joānem de
sarsono. q̄ p̄ hec p̄ba. dicit ecclesie data est ecclesie et concilio ḡnālī p̄gnoscēdi pos-
testas. et p̄ p̄ba sequētia si non audieris ecclesiam etc. data est p̄gnitiōe p̄sentis

Septimum

sententiā di potestas. et nō optēperātes sententie pena mulctādi. et p̄ verba sequētia. quecūq; ligaueritis etc. ¶ Data est p̄mo ecclie potestas aliquē ligandi excoīcatōe. et ab eadē soluēdi. ¶ Data est sc̄do potestas aliquē ligandi statuto seu p̄cepto cui obedire tenet quilibet p̄ rōnabili cā. et p̄ sibi causa eū soluēdi ab eodē p̄cepto. et ibi fundat potestas dispēsandī. ¶ Data est tertio potestas aliquē ligandi ad penā tēporalē pro crimine. et ab eadem pro rōnabili causa soluēdi p̄ indulgentiarū largitiōe. ¶ Data est q̄rto potestas aliquē alligandi aīarū quā sumpserit iuxta dictū sapiētis in ps̄ uerbis. Illaqueatus est verbis oris sui. et captus p̄rijs sermonib;. et eūdem pro rōnabili causa ab eadē cura soluēdi. vt infra magis declarabit. Et sequitur iterū q̄ in ecclia est potestas legislatiua p̄ra Thomam de viō suo. xij. caplo. et istud deducet infra magis. De potestate imediate data ap̄lis. loquēdo s̄q̄ de potestate iurisdicōis p̄ nūc omitto

¶ Septimū capl̄m in q̄ p̄pat̄ p̄rās iurisdicōis data ecclie ad pet̄. siue summos pontifices successores q̄rū ad maioritatē

Uidendum est sequenter ex quo in ecclia est potestas iurisdicōis ecclesiastica. sicut et in summo pontifice ex christi collatione imediata. quomō se h̄z ecclia ad summū pontificē q̄rū ad h̄c potestatem. vtrū in p̄portōne equalitatis aut in p̄portōne maioris inequalitatis. vel in p̄portōne minoris inequalitatis. et est materia huius tractatus p̄ncipaliter intenta. ¶ Pro qua materia supponendū est. q̄ de rōne maioris potestatis multa sunt. Prīmū a minori ad maiore est appellatio. Secūdū p̄stitutus in maiore p̄ iudicare p̄stitutū in minore. Tertium p̄t vsum minoris potestatis limitare. et quascūq; p̄stituere leges s̄m quas tenebitur minor p̄cedere. Quartū p̄t p̄stitutū in minore potestate ea p̄uare exigente delicto. ¶ Secūdo supponendū est. q̄ q̄n̄ p̄paro ecclēsiā seu p̄ciliū ad summū pontificē indifferēter intelligo de ecclia seu p̄cilio eū representāte nō induso summo pontifice. v̄puta qz nō est. aut si sit nō p̄t p̄parare. qz est desent̄ apud infideles captiu;. aut si possit p̄tumaciter nō vult sufficienter vocari. ¶ Istis suppositis pono h̄c p̄pōnem p̄ra magist̄ Thomā. des̄rimoseptimo caplo sui tractat̄. Ecclia siue p̄ciliū generale est in hac potestate summo pontifice superior. et quis ista p̄positio sit p̄ sacra p̄cilia Cōstantiense et Basiliense determinata. ita q̄ sicut sacrum euāgelium foret v̄neranda. qz illa p̄cilia pro tpe determinatōis nulli existimat vigoris cōtra eam p̄cedā alia via. Prīmo ostendendo h̄c p̄pōnem nō esse fictiōem nouā. vt d̄t ille doctor. sed antiquā doctorū sententiā. Augustinus in epla ad Glorū elensū felicē grāmaticū. q̄ est inser eplas ceterūma sexagesima secūda p̄memorat de depositōe Cecilianī carthaginēsis episcopi ab ep̄is africanis iniuste facta q̄ videntes orbē p̄municare cū Ceciliano. et nō cur eo quē instituerāt. nec nō a trāsmarinis ecclēsijs q̄ in ordine ad nos s̄t et tramarine p̄municatozias litteras transmitti elegerūt d̄t Augustinus. vt fertur p̄pter duas causas agere eam cū Ceciliano apud Helciadē ep̄iscopū romanū. et trāsmarinos ep̄os parati ad vtrūq;. vt si euz potuissent quacūq; verlutia false criminatōis euincere satiarent plenissime cupiditatem suā. si aut nō possent in eadē q̄dem p̄uersitate durarēt. sed iam tamē

Capitulum | *inuenitur?*

quasi haberent quod dicerent malos iudices sese perpeſtos que vox est omni-
nium malorum litigatoꝝ. cum etiam manifestissima veritate superati statim sub-
dit ad propositum. quasi non eis ad hoc dici posset. et iustissime dici. ecce putem? il-
los episcopos qui in rome iudicauerunt non bonos iudices fuisse. restabat adhuc
plenarium ecclesie vniuersale concilium. vbi etiam cum ipsis iudicibus causa posset agi
rari. vt si male iudicasse conuicti essent. eorum sententie soluerentur. Ex quibus veris-
sime manifeste sequitur duo. Primum quod non solum a sententia summi pontifi-
cis. verum etiam a sententia summi pontificis et concilii particularis ad vniuersa-
le concilium appellari potest. Secundum est quod ab vniuersali concilio sententia sum-
mi pontificis cum concilio particulari soluitur. Legat igitur et plegat et iterum re-
legat illam epistolam. et non dicet fictorem esse nouam Joannis de Barsono. sed anti-
quam Augustini veritatem. Secundo probatur. Nam in octauo concilio. canone. xxi. qui
incipit. Dominicum sermonem cuius pars habetur. xxi. dist. c. definitum. de vni-
uersalis synodi cum conuenienti reuerentia qualiter questione de Romano sede
exortam audire tenet et in ea proficere. non tamen audacter sententiam in Romanum
pontificem dicere. ecce quod licet omnem questionem de Romana sede definire habeat
ar. id tamen cum reuerentia propter eius primatiam facere debet. et hoc notissimum est
ad maiorem spectat potestatem.

Tertio arguit auctoritate Damasci pape qui ponit inter epistolas Ambrosij. epistola. lxxij. in libris impressis. lxxix. deputati a concilio Capuensi. ad cog-
nosendum de Bonosio episcopo in aliquibus accusato sententiam sciscitanti sunt a
Damascio papa ex concilio Ambrosij. vt patet epistola. lxxi. Rader Damascus. sed
cum hinc fuerit concilij Capuensis iudicium vt finitimi Bonosio episcopo atque ei
accusatoribus iudices tribuerent. et precipue Macedones. qui cum episcopo Thessa-
lonicensi de eius factis cognoscerent. aduertimus quod nobis iudicandi forma con-
petere non possit. Nam si integra hodie esset synodus. recte de his qui vestro-
rum scriptoꝝ prehendit series decerneremus. Vestrum est igitur qui hoc re-
cepistis iudicium. sententiam ferre de omnibus. nec refugienti aut elatendi accu-
satoribus vel accusato copiam dare. vice enim synodi recepistis. quos ad ex-
aminandum synodus elegit. Ecce quod Damascus papa dicit se non posse de illa
causa cognoscere de qua possit si synodus esset integra. id est non permisisset
alijs iudicium. et quod illa verba non sunt Ambrosij. patet ex sequentibus. Subdit
enim deinde cum episcopus Bonosius post iudicium missus ad fratrem nostrum Ambro-
sium interdicitur sibi ecclesiam. et rumpere atque ingredi. Responsum est ei quod
nihil temerandum foret. nec pro vestra sententia tantum aliquid vt quod vide-
retur vobis iusticie conuenire statueretis quibus hanc synodus dederat aucto-
ritatem hoc de se non dixisset Ambrosius. Sequitur iterum ideo primum est
vt. ij. iudicent quibus iudicandi data est facultas. Vos enim vt scripsimus to-
tius synodi vice de ijs decernitis. Nos quasi ex synodi auctoritate iudici-
care non conuenit. Ex his manifeste patet Damascum papam non solum con-
fessum fuisse concilium esse eo superiore in iudicando. sed et deputatos per concilium
um in ea causa in qua deputati sunt

Quarto arguitur. Conuulit dominus clauis Petro summo pontifici vt
signo et figure ecclesie. ergo per amplius et magis prout ecclesie. Probat autem
per Augustinum super Joannem. et pontif. xxiij. q. p. c. quodcumque. Petrus quoniam cla-
ues accepit ecclesiam sanctam significauit. Hec valet dicere. sicut dicit Theobaldus

Septimum

mas de vto. q hoc est intelligendū ad istū sensum. q nō solū psonē Petri sed officio suo in eternū duraturo collate sunt clauēs. 7 qz officium Petri est officium capituli. qd hz influere in corpus. Reliquū ideo officio capitali data toto corpori. data dicuntur 7 sunt. Sz pbo q nō ad illū sensum dicitur Augustinus clauēs datas eē ecclie. qz hoc mō clauēs esse datas ecclie est; eas dātas esse ppter eccliam finalr. 7 nō ei datas esse formalr. qd manifeste ē cōtra Augustinū dicentē in eodē caplo. Si hoc tantū Petro dictum est. pūta. Quo dēūq ligaueris 7c. nō hoc facit ecclia. vbi p incōuenienti inferre istud psequens q ecclia non ligat. qd nō soluit. Item idē Augustinus super Ioannē. super illo verbo. Tu vocaberis cephās. mutauit ei nomen 7 fecit de Simone Petrū. Petrus autē a petra. Petra autē ecclia. ergo in Petri noie figurata est ecclia etiā ad istum sensum. q Petrus 7 quilibet eius successor vtitur clauib; vice ecclie vniuersalis. quam signat. sicut rex quilibet vice punitatis exercet iurisdictionis actus. ita q summus pontifex excomunicat. pferit bñficia sicut 7 indulgentias. 7 sic de alijs actib; ecclia potestatis auctoritate totius ecclie. Et istud rōnabile est. ex eo q suffragia qb; puat excoicatus sunt ecclie. 7 nō summi pontificis. Hinc prelati dicuntur noie ecclie. 7 nō pūo illa auferre. Erit igit totius ecclie alique posse illoz participatōe puare. Hinc dicitur qdaz doctor Paulū noluisse excoicare publicū fornicariū. vt p; p. ad Corinthios. v. nisi corinthijs cōgregatis. Vñ sic dicit. Ego qdem absens corpore. p̄sens autē spiritu. Itā iudicauit tanq; vt p̄sens eū q sic operatus est noie dñi nostri Iesu christi. cōgregatis vobis 7 meo spū eū virtute dñi nostri Iesu christi tradere huiusmodi sathane in interitū carnis 7c. 7 ita pcedendū est quēadmodū deus condens humanū genus indidit ei naturalē potestātē iurisdictionis ad finem naturalem. 7 nō alicui supposito regulariter. sed a punitate p̄cularib; suppositis est cōicata. q sunt cōicatis ministri in exercitio illius iurisdictionis. vt p; in pmo caplo. Ita christus regenerans eccliam ad finem supnaturalē. 7 istam potestātē positivā ad illū finem p̄municauit q possit et etiā tenere. cū nō semper possit esse cōgregata alicui supposito cōicare. q vt minister ecclie hāc potestātē exerceret. 7 sicut cōicātē aliqui deus puenit alicui supposito ciuile potestātē p̄municās. vt moisi sup populū israel. ita et eccliam puenit positivā eccliam potestātē cōicando Petro. vt vice ecclie eam exerceret quā ecclia ei potuisset cōicare. cū p̄us est a christo instituta. 7 ecclie collata. vt infra patebit

¶ Quinto arguit. si est ita pape collata potestas sup totā eccliam q quis eam exerceret in destructōem ecclie. 7 nō in edificatōnem. 7 esset totū ecclie perniciosus q̄rum ad p̄secutōnem finis. nō possit a tota ecclia puniri. Primo policia ecclia non esset ita bene ordinata sicut policia ciuilis. qz p̄ra bonā ordinatōem policie ciuilis foret nō posse mēbrū auferre. cuius p̄uersatio in eius destructōem eederet. Secūdo hoc est in detrimentū ipsiusmet pape. est cū miserabilior omnib; hominib;. si a malo p̄feci non possit

¶ Sexto. papa est vniuersalis ecclie filius. ergo ei subiectus. Et añs p; et Ambrosio in libro de symbolo. Nō habebit ibi deū patrē. q noluit ibi habere eccliam matrē. Quēdum est q summo pontifici ne ecclie deneger

Capitulum

obediencia. stultus enim homo despiciat matrem suam. et filius stultus mestica est matris sue. Proverbiorum decimo.

S primo arguit. si sint duo pretendentes de papatu. ecclesia vniuersalis siue pcciliū eū representās est eorū iudex. q̄ in vtrūq; hz iurisdictionē et superioritatē. Consequētia tenet. nullus est enim alterius ordinarius iudex. quin sit in iurisdictione eo superior. Et aīns manifeste patet ex capto. Si duo. lxxx. distin. Et istius sentētie. scz q̄ ecclesia siue pcciliū generale eā representās sit in iurisdictione maior summo pontifice fuit beatus Hieronymus dicens. Si autē auctoritas quereretur orbis. maiores vrbē. Nec aliqd hz apparentie solutio fratris Thome de vīo. dicens Hieronymū loq̄ de maioritate meritoz nā nō dicit Hieronymus. si merita q̄rant. sed si auctoritas. et sic de maioritate potestatis et nō meritoz loq̄tur. Hanc superioritatem recognoscens Nicolaus papa scribit Lotario regi. nisi videret p̄tuberiū pellicis sue que erat excōicata. adhibitis duobus vel tribus testibus sancte denūciaret ecclesie. et sic fieret sicut eburne et publicane. xi. q. iij. c. Precipue. Et certū est. q̄ non diceret sicut eburne et publicane. Hanc etiā superioritatem recognouit Symachus papa. qui cū a quibusdā accusaret auctoritate sua pcciliū p̄gregauit. a quo iter ipm et accusatores ferret sententia. xvij. dist. §. Hinc etiā Ad hanc veritatem corroborandā etiā adduci possit qd scribit Acrius octauo. q̄ apli q̄ erāt hierosolymis cū audissent qz recepissz samaria verbū dei. miserūt ad eos Petrū et Joannē. per p̄sequēs illa p̄gregatio ap̄torum erat Petro maior iuxta illud qd scribit in Luca septimo capto Nam et ego homo sum sub potestate p̄stitur habēs sub me milites. et dico huic vade. et vadit. et alio veni et venit. et seruo meo fac hoc et facit. Nec valet solo Thome de vīo dicens vñ decimo capto sui tractat. Ex hoc nō sequi aliquo mō inferioritatem Petri. Nam sp̄s sanctus missus est a filio. iuxta illud Joānis. xvi. Quem ego mittā vobis. et tñ nō est subiectus. Et statim subdit idē frater. male theologus est qui ex missus esse inferet subditū esse. nā ista p̄ntia est optima sp̄s sanctus missus a filio. q̄ est a filio vel eo inferior. et sic optz q̄ fateat q̄ Petrus sit ab ecclesia. Silitur nec potest rōnabiliter dici q̄ Petrus fuit missus pccilio et nō p̄cepto. cū nō fuerit missus solus. s; Joānes cū eo. et tot s; testimonia de ista superioritate ecclesie et pcciliū ad summū pontificē. p̄ter determinationes pccilioz Constantiensis et Basiliensis. in q̄ blasphemus ore lapsus est idē frater. silitur est tanta rōnabilitas in lumine naturali si bene cōsideret iurisdictionū finis. nō sunt enim iurisdictiones possessiones p̄culares vt nemo sane mētis de ea superioritate dubitaret. s; inimicus homo q̄ nō cessat in agro dñico p se et suos ministros seminare zizania. cognoscēs eccliaz nō posse in capite et in mēbris aliter reformari q̄ p pcciliū. induxit adulatores quosdā q̄ plus q̄runt hoibz q̄ deo placere. et plus q̄ sua sunt q̄ Iesu christi. in hūc errorem p̄ntiosissimū ecclesie scz q̄ summus pontifex ei nō est subiectus. Si enim singula bñficia vendat. aut sacrilegis et p̄ntiosissimis p̄sonis distribuat. aut nitatur ecclesiam oimodo destruere. nō erit via ad resistendū ei nisi ecclesia sit eo superior. Ex p̄pone ista pbata meo iudicio sufficēter pbanda. tñ inferius descendendo ad particulares acrus iurisdictionis inferet. primo q̄ falsa est glosa in capto Cū ex illo. de trāstationibus ep̄oz. dicens illa q̄ bis p̄libz p̄tinēt ad solū papā p̄tinere. si excludat con

Septimum

celiū. Restituit papa solus deponit et ipse diuidit ac vnice extimit atq; pro-
 bar articulos soluit. synodūq; facit gñalē. Transfert et mutat appellat ab
 illo null⁹. Sequit scđo. q; papa ex vna pre sumpt⁹ nō est maioris prās q̄
 totū residuū ecclie ex altera pre. nec eq̄lis cū aggregato ex ipō et toto relis
 duo. et ita dicam de p̄cilio vniuersali legitime p̄gregato. siue papa sit siue
 nō. et istud corollariū est de directo p̄tra Thomā de vīo. vi. et. viij. capitū
 līs p̄ totū. in sexto caplo ponit q; p̄ciliū auctorizati etiā p̄ papā nō est ma-
 ioris auctoritatis q̄ papa ipse. istud corollariū p̄z p̄mo ex illo q; h̄z glosa
 in caplo Legim⁹. xcij. distinctōe. statuta p̄ciliū gñalis p̄iudicāt statut⁹ pa-
 pe si p̄dicāt. Hinc quīs Leo papa reclamauerit p̄ p̄stitutiōem calcedonē
 sis p̄ciliū q; p̄stātina sedes p̄cederet alexādrinā p̄ualuit p̄stitutiō p̄ciliū res-
 clamatoī Leonis p̄ caplm̄ Antiq̄. de p̄uilegijs. et. xxij. distin. Renouātes.
 et istō optie deducit Nicolaus de cusa. Hinc etiā fit q; p̄suetudo gñalis
 ecclie q; vnanimi p̄sensu introductū statutuū p̄tificale abrogat Scđo. p̄bat
 idē corollariū et q̄rū ad p̄mā. si summ⁹ pontifex habeat iurisdicōez sup̄ to-
 tū residuū ab ipō cathegoreumatice. q; poterit i illō totū etiā inuitū aliq̄e
 actu iurisdicōis exercere. p̄nā p̄z. qz prās iurisdicōis fori exterioris in in-
 uitū exerceri p̄t. et falsitas p̄ntis p̄bat. nō p̄t illud totū cathegoreumatice
 exercicare aut iterdicere vt notū est. nō ad aliqd ipō renitente obligare. vt
 p̄z p̄ illud Augustini. Leges instituunt cū p̄mulgant firmant cū moribz
 vntiū approbant. distin. iij. caplo in istis. et in eodē caplo p̄bat illō exē
 plo de edicto Thelephori pape q; decreuit q; clerici gñalr̄ ieiunaret a q̄n̄
 quagesima et nō p̄t dari alter act⁹ iurisdicōis quē in totū illō residuū etiā
 inuitū exercere possit. igit. Sequit tertio q; ecclastica prās est p̄us tpe in eccl-
 esia q; fuerit in aliq̄ summo pontifice. p̄bat. fuit instituta ecclastica prās
 Barthel. xvij. et ecclie collata vt ex antedict⁹ satis h̄fi p̄t Et h̄ pontifex Jo-
 annes de Bersone p̄sideratōe q̄tra sui tractat⁹ de ecclastica prāte. sed tūc
 nullus erat adhuc summ⁹ pontifex. nec fuit vsq; post resurrectōez cū dictū
 est Petro Joannis vltimo. P̄sce oues meas. q; p̄us tpe fuit in ecclia eccl-
 estastica prās q; in summo p̄tifice. sicut supra dictū est. p̄us in p̄plo fuit
 prās ciuilis cohercūa. imo est in eo naturalis q; in rege. Et ex isto coroll-
 lario sequit aliud q; quīs christ⁹ nō instituisse Petrū summū p̄ntificē h̄
 potuisset facere ecclia. et istud corollariū est expresse Henrici de h̄ssia p̄u-
 repperi in q̄dā extracto ex opusculis eius. p̄z istō corollariū. qz cū illa eccl-
 estastica prās fuerit p̄us in sua plenitudine in ecclia. ecclia potuisset alieui
 p̄mittere a q; nō potuisset eā auferre nisi p̄cā rōnabili. quēadmodū p̄pls
 ciuile p̄misit regi. q; ecclia potuisset aliq̄e instituere summū p̄ntificē. p̄bat
 secūdo et apparēter meo iudicio idē corollariū cū prās pape electiua fue-
 rit in ecclia mortuo petro et nō a petro vt infra p̄babit. q; a christo sed nō
 p̄t reperiri q̄n̄ fuerit a christo collata ecclie nisi Barthel. xvij. nā cū dictū
 est Petro P̄sce oues meas. nihil ecclie. sed soli Petro collatū est. q; in eccl-
 esia fuit prās electiua pape anteq̄ Petr⁹ fuerit papa. et sic cū maiori ap-
 parentia dicit christū cū fecit Petrū summū pontificē p̄uenisse eccliam. et
 id ex q̄ra Petro p̄tulisse q; ecclia potuisset ordinare ex christi institutiōne
 q; q; p̄ueniret Petrū dando apostolis ordinis potestare iuxta fantasiaz
 stratis Thome de vīo. in tertio caplo

Capitulum:

Octauū caplm in quo ponunt obiectiones aduersariorū
Propositiū pōnis pbare in pōri caplo nitunt veritatis inuincit mult
tis rōnibz suadere. **P**rimo papa est caput ecclesie vltis et nō soluz
singulorū membrorū qd monstrat pmo ex auctoritate ipi? Costans
tensis concilij ante et post electionē Martini qnti vbi dāatur ppositio illa
Joannis huius. Petrus nec est nec fuit caput ecclesie sancte catholice. et illa
altera nō est scintilla apparente q oporet esse vnū caput in spiritalibus
regens ecclesiam qd sp cū ipa ecclesia militante puerfet Hic expresse dāatur
q Petr? nō fuit caput catholice ecclesie. Catholicū em idē est q vniuersale.
et ad hoc est Hieronymus in libro de ortu et obitu sanctorū in nouo testam
mēto Petrus inq̄t in christi ecclesia firmamētū est cephas corpis christi p̄
cipat? et caput est Et hanc rōnem deducit de vto. suo. vi. caplo. **S**ecū
do soli Petro dictū est. Pascue oues meas. In hoc christus instituit regis
men ecclesie monarchicū. et si ridiculosa illa rātio det q christ? dixit Petro
Pascue oues. nō ecclesiam meā. quasi fecerit eū pastoreū singulariū ouiu. non
ipius ecclesie q signat totū p̄surgens ex omibz ouibus manifeste excludit
hoc ex eo q in orōne dicit deus oim fidelium pastor et rector famulū tuum.
N. quē pastoreū ecclesie tue p̄esse voluisti. et in concilio Lugdunēsi. de electione
libro. vi. caplo. **U**bi piculū. Papa rector vltis ecclesie et gregis dominici dī
rector dī. vbi p̄ q respectu ecclesie et gregis q collectōes signant. et non solū
respectu p̄ticulariū p̄sonarū. pastor. rector. et director est Papa Ampli? Jos
annis decimo saluator inq̄t. Alias oues habeo. et. et subdit. Fiet vnum
ouile et vnus pastor. certū est ouile fcat vnū p̄tinens oues. et ex hac aucto
ritate arguit sic. Ecclesia vt vna ex iudeis et gentilibz est ouile. et Petr? cul
dictū est. Pascue oues meas. est pastor illius ouilibz. ergo ecclesia vt vna nō
est supra papam. sed sub eo vt ouile sub pastore. Et p̄firmatur. qz ecclesia
seu conciliū distinctū supra papā. aut est oues. aut ouile. aut pastor. Non
oues. qz ex verisqz ouibz ouile vnū p̄stituendū dicit dñs. non pastor. quia
cum Petrus sit vnus pastor ecclesie vt monstratū est. et ecclesia esset ali? pas
stor. essent duo pastores p̄tra dñm dicentē. Fiet vnus pastor. q̄ ouile. et
cū nō sit ouile nullius pastoris est ouile vnū vnius pastoris q est dominis
ei gregis rector et director

Tertio arguit. Non minus papa est ep̄s ecclesie catholice q̄ qlibet ep̄s
sue ecclesie. sed qlibet ep̄s est ep̄s singulariū p̄sonarū et totius collectōis earū
in vnā p̄munitatē. ergo et papa. Et p̄firmat. quia cū ecclesia sit nomē colles
ctiuū et p̄cet collectōem fidelium. vt dicit de consecratōe. distinc. p. ca. ecclesia.
et ep̄s dicat ep̄s ecclesie talis op̄ret vt p̄mo sit ep̄s ipi? ecclesie et secundario sin
gulariū p̄sonarū ac p̄ h̄ papa q̄ ititulat ep̄s ecclesie catholice et nō illoz aut
oim christianoz ē p̄mo ep̄s ecclesie catholice et sc̄ario mēbroz ei? et qn̄ dī ē
ep̄s ecclesie catholice est distributio accommodata sicut qn̄ dī celū regit oia.

Quarto arguit. Papa h̄z supremā p̄tatem in ecclesia dei. q̄ nō subest
ecclesie. aū p̄ ex p̄demnatōe iā dicta in concilio p̄stantiēsi p̄ Martiniū qntū.
vbi de papa loq̄ndo dī h̄ns sup̄mā p̄tatem in ecclesia dei. p̄na pbaf. qz sup̄
p̄ra supremā auctoritatē in ecclesia dei nō p̄t maior itelligi in eadē ecclesia dei
Immo ex h̄ etiā sequit q̄ tā ecclesia q̄ conciliū pape subdit. qz nō sunt due su
preme p̄tates in ecclesia dei. Principatū em pluralitas cū sit mala. vt pas

Octauum

Et duo decimo metaphysice **I**esu christo summe bono qui vult ecclesiam suam optime disponi esse non potest. Et confirmat hoc auctoritate Innocentij tertij in concilio generali capitulo. Cum ex eo de penitentibus et remissionibus ubi dicitur quod Romanus pontifex plenitudine detinet potestatis. **S**ultra alia capitula ad hoc adduci possunt.

Quinto arguitur. Papa est proximus et immediatus vicarius christi et apostolorum. **N**onnulla huiusmodi in terris preter se. annis per in eadem denominatione articuloz a Martino quarto in concilio constantensi. prima pars. quod proximo et immediato nihil est propinquius et immediatius. et ex hoc pars primo quod erroneum est dicere quod ecclesia sit ut distinguitur per papam huiusmodi immediatam auctoritatem a christo supra papam sic enim ecclesia non papa esset immediata vicaria christi. impossibile est enim duo subordinata eque proxima et immediata christo. Confirmatur auctoritate Thome dicentis in tractatu contra errores grecorum capitulo. lxxvi. christi vicarius suo primatu et prudentia vult ecclesiam tanquam fidelis minister christo subiectam seruat. et oppositum sentire dicitur erroneum. **E**t iste sunt rationes in quibus principales dicitur frater Thomas de via fundat se

Sexto arguitur multis auctoritatibus in capitulo Significasti. de electione dicitur quod concilia generalia recipiunt auctoritatem a papa. **N**on sunt supra papam cum nemini possit papa dare potestatem coercitivam supra se. Potest enim alicui committere ut eum absoluat a peccatis sed non potest se alicui subiacere quod cum liget aut absoluat vinculo excommunicationis. ut dicitur Thomas in quarto. Item in capitulo Ita dominus. xix. distin. **E**x quo dominus Iesus christus munus preteritis clauis. ita ad omnes apostolorum officium pertinere voluit. ut in beatissimo petro apostolorum omnium summo principaliter collocaret. ut ab ipso quasi quidam capite dona sua in corpore omne distingeret. ex quo auctoritate pars quod nec ecclesia nec quicumque persona aliquid potest habere de iurisdictione ecclesiastica nisi in quantum sibi a papa procedit. Item in capitulo. Nemo. nona questione tertia. Nemo iudicabit primam sedem. neque enim ab augustinus. nec ab omni clero. neque a regibus. neque a populo. iudicabit. et super illo verbo ab omni clero dicitur. quod concilium non potest iudicare papam. ut sequitur in eadem glossa. innumere sunt alie auctoritates. sed omnium solutio est solutio. **A**d primum negat Joannes patriarcha antiochenus vir perfectus doctissimus qui interfuit concilio basilienensi cuius meminit Panormitanus in tractatu quem edidit super depositione eugenij quod Papa sit caput totius ecclesie cathedre romanice. etiam loquendo de capite ministeriali. notum est enim de capite principali. **C**onsideratio inquit quod ecclesia per se denotat preminentiam et superioritatem quam summus pontifex non habet super ecclesiam cum non sit dominus ecclesie sed minister. Dicitur enim Petro a christo. Tu es petrus. et super hanc petram edificabo ecclesiam meam. et non est dicitur edificabo ecclesiam tuam. maior est autem qui recubitat et minor qui ministrat iuxta dicitur saluatoris. **E**t ergo minister inferior et non superior dominus. respectu tamen ecclesie preiculiarium est caput ministeriale. quod ratione ministerij petro commisi huiusmodi super eas superioritate. unde Pelagius papa in capitulo Quamuis uniuersis xxi. distin. Quamuis uniuersis per orbem catholice et apostolice constitute sint ecclesie uniuersales christi sint. tamen sancta Romana ecclesia catholica et apostolica nullis synodicis constitutis ceteris ecclesiis prelatata est. sed voce domini recte. in quo non dicitur quod ecclesia romana est prelatata uniuersali ecclesie que est christi thalamus sed ceteris ecclesiis preiculiariter consideratis ab eadem romana distinctis **E**t ad omnes

Capitulum

auctoritates sonantes q̄ sic caput ecclesie Rūdet q̄ sic distributio p̄ p̄ticijs
laribz ecclesijs z nō p̄ tota. Et p̄formiter ad eū d̄r Nicolaus de Cusa. vlt
simo caplo. sui sc̄bi tractat^o libri ei^o de p̄cordia ecclesiastica. q̄ p̄stitū^o est pe
trus z summ^o p̄tifer q̄libet sup̄ior singulor^o. s; nō oīm. z eodē mō r̄nderet
ad sc̄dm argumētū in quo p̄bat q̄ sic pastor vltis ecclesie. z negaret p̄ster q̄
opreat dicere q̄ sic p̄mo caput z pastor alicui^o toti^o p̄gregatōis z secūda
rio p̄sonaz singulariū. ¶ Sc̄do r̄ndet ad argumētū. q̄uis p̄cedat Pet̄
aut summū p̄tifice quēcūq; eē caput toti^o ecclesie vltis ministeriale. nō op̄t
m̄ oēm p̄rietatē capitis p̄rie dicti rep̄ri in isto capite s̄licudinario. z h̄ p̄
cipue cū ecclesia tota nō dicat corp^o petri. s; solū christi corp^o. vt p̄ ad Ro
manos. xij. vbi d̄r multi vnū corp^o sum^o in christo. z sic vt dicat toti^o eccle
caput nō op̄ret q̄ sic toto residuo in auctoritate sup̄ior. salte si sit in vnū cō
gregatū p̄ se aut suos legatos p̄ncipales p̄tes rep̄sentātes. s; sufficit q̄ in
q̄dlibet p̄tiale mēbz sup̄ioritatē habeat z iurisdicōem exercere possit p̄ to
tū illud corpus dispersum. vt regulariter est. Et d̄r vlteri^o. q̄ dicit pastor
totius ecclesie vltis q̄ntū ad administratōem p̄buli spiritualis. verbi dei et
sacramentor^o. illa eīm p̄ celiū nō exercet sicut actus iuridici. s; p̄ singula
res p̄sonas. z p̄ ista duo argumēta nō debeat mouere zē. pater. nam q̄uis
rex dicat caput regni in ciuilibz. nō est tamē p̄cedendū q̄ sic (regno p̄greg
gato) sup̄ior in ciuilibz

¶ Pariformiter de papa in ordine ad ecclesiam d̄m est. Et ista argumēta
qua motiua sunt ad inferēdū q̄ sic error itolerabilis dicere q̄ celiū sit sus
pra papā. imo oppositū est error toti^o ecclesie destructiu^o z ecclesie sp̄ose christi
p̄niciosissim^o. nec seq̄t vt ifert idē q̄ regimē ecclesie sit aristocraticū seu popu
lare. in q̄ tota auctoritas ap̄d vnū residet. nam nō d̄r regimē regale in q̄ sic
vnū^o toto residuo sup̄ior. qz tūc nō eēt in ciuilibz regimē aliq̄d regale. s; qz
est vnū^o q̄libet altero sup̄ior q̄ toti^o p̄p̄li vices gerit cui data est p̄rās exercē
di ac^o iurisdicōis regularit̄ ex̄ns i p̄p̄lo vice p̄p̄li q̄ regularit̄ p̄gregari nō
p̄r. vt ex̄ an̄dictis p̄stat satis. Et p̄ ista facile solui p̄t p̄firmario secūdi ar
gumēti q̄ ecclesia distincta p̄ra papā est ouile z oues christi. nā dicitū est pe
tro. pascē oues meas z nō tuas. Et illi ouili data est a christo p̄rās vnū
q̄d q̄ mēbz arcendi ad legē ecclesiasticā. q̄ qz regulariter exerceri nō p̄r. per
totū p̄municauit eā christ^o vni suppositio vice toti^o relinquēs ecclesie exēplū
qm̄ pacto ip̄a facere deberet in postez. z ille dicit p̄r pastor toti^o residui mō
sup̄ dicto. ¶ Ad tertiū in q̄ arguit de ep̄o p̄ticulari d̄r q̄uis p̄cedat ep̄m
p̄ticularē tota sua diocesi in p̄tate ecclesiastica maiorē nō p̄r ex̄ h̄ inferri de
ep̄o vlti. z rō qz ep̄s p̄ticularis nō solū gerit vices sue diocesis in ordine ad
p̄p̄m sibi p̄missum. s; toti^o ecclesie vltis in ordine ad p̄p̄m. alias non possit
aliquē simpl̄r excōic̄are. vt bñ arguit Scot^o in quarto. Secūdo d̄r q̄ ec
clesia p̄ticularis cui p̄ficitur dyocesano aliq̄s h; sup̄iorem cōem sibi z suo
dyocesano in terris. D̄opterea bñ p̄cedit papā esse sup̄iorem sua dyocesi
p̄ticulariter sibi p̄missa distincta p̄ra ip̄m. ¶ Ad quartā d̄r p̄mo q̄ d̄
icitur Papa habet summā potestātē in ecclesia. de singulis auctoritatibus
hoc sonantibz fit comparatio solum pape ad quodlibet aliud particulare
suppositū. puta quodlibet alium Patriarchā Primarē Archiepiscopum et
Episcopū. non autem ad totā collectōem aut conciliū eam immediate res

Octauum

presentas eius est minister quemadmodum quoniam dicitur regem habere summam potestatem in regno suo. ¶ Secundo dicitur quod ad id quod inferunt quod essent due summe potestates in ecclesia dei quemadmodum dicitur Carleri in tractatulo quem edidit de auctoritate sacrorum generalium conciliorum. Et quodlibet se habent inter se auctoritates eorum et summi pontificis in secunda propone quod in ecclesia concilio et papa non sunt diuerse potestates. sed est eadem plenitudo potestatis. non potest enim esse due plenitudines. et hoc est rationabile. nam ubi unum propter alterum ubi unum tamen secundum regulam Aristotelis in topicis. sed propter ecclesiam est potestas summi pontificis. iuxta illud. Creditite uobis et uniuerso gregi in quem posuit uos deus regere ecclesiam. hoc est ubi una potestas quemadmodum in rege et regno quousque in ecclesia potestas illa ad aliquem actum extendatur in ecclesia ad quam non extenditur in papa. puta ad electionem et dispositionem summi pontificis. ut infra patebit sicut a quo secundo Thomam. Eadem est potestas sacerdotalis in simplici sacerdote. et episcopo in episcopo. tamen ad aliquos actus extenditur. puta ad confirmationem et ordinationem ad quos non extenditur in simplici sacerdote. Et potestates gloriosas sunt omnes textus dicentes in summo pontifice esse plenitudinem potestatis quod hoc est uerum tamen quod in ministro dei et ecclesia in ordine ad singula non potest ad omnia. ¶ Ad hanc dicitur dicitur quod potestates intelligi multiplices quod papa sit primus et immediatus vicarius christi. uno modo quod immediate a christo. sine quocumque actu humano. seu sine consensu subditorum in se uel in gerentibus uices eorum. et sic certum est nullum fuisse immediatum vicarium christi. quod ad potestatem spirituales preter Petrum. Alio modo quod sit immediatus vicarius christi. quod ad exercitium potestatis immediate a christo instigare cum iter homines uisibiliter uersaret et ecclesie collare. et sic procedendum est quolibet summum pontificem esse immediatum vicarium christi. quemadmodum reges singuli. iuxta dictum Pauli sunt ministri dei in uindictam malefactorum. non quod illa immediate a deo susceperint primo modo. sed quod ex consensu populi habent exercitium potestatis quam deus indidit populo. et quod frequenter addit. Analogia hec de populo probat iterum quod in ipso sit iurisdictio hec civilis. nam in terris immediate subiectis summo pontifici in quibus nullum recognoscit superiorem quam ad temporalitatem. proceres seu iudices licite causas sanguinis exercent. et non auctoritate sua. nec auctoritate alicuius principis laici cum nullum in illis populum tamen habeat iurisditionem. nec auctoritatem quam sit formaliter in summo pontifice. absit enim dicere in summo pontifice esse formaliter potestatem ad occidendum. cui dominus uisus gladius materialis prohibuit. hoc auctoritatem quam est formaliter in populo. ¶ Ad confirmationem de auctoritate Thome. Patet nobis est cure de ea cum eius dicitur nimis secundum fam acceptam fuerint plebis doctrina eius zelatoribus occasio errandi in hac materia. ¶ Ad sextum dicitur primo quod omnes auctoritates que regulariter adducunt sunt ipsorum summorum pontificum. quod ut in pluribus similitudines suas nimis extendentes sibi attribuerunt quod est ecclesie proprium. nihilominus ad primam quam adducit ex capitulo Signasti. de electione et electi potestate dicitur quod illud est intelligendum de auctoritate relata ad hoc quod concilia generalia non potest regulariter esse legitime congregata. nisi per uocaciones papae de qua auctoritate habet. xvij. distin. per totum. Sed postquam concilia generalia sunt auctoritate papae. uel alias congregata non habent suam auctoritatem a papa. sed immediate a christo Et illi prius subiecti summus pontifex. sicut minister domini Ad auctoritatem. ex capitulo. Ita dominus xix. distin. dicitur. sed potestas iurisditionis fuerit beato Petro tradita. fuit tamen ei tradita ut ministro christi et ecclesie per concilium representate. Considerato quod in tali traditione Petrus ecclesiam signauit. ut allegatum est ex

Capitulum.

Augustino. & sic tradita est ei cū onere q̄ Petr⁹ & eius successores vt ministri ecclie illi subijceretur. Ad auctoritatē ex ea. Nemo: dicit p̄mo a quibusdā h̄c intelligendū q̄tū ad p̄tā occultā. nō solū q̄tū ad ea q̄ iuridice p̄bari nō p̄nt. puta p̄ duos vel tres testes. S; q̄ eccliam nō scandalizant & p̄urbāt. et hoc videt̄ satis p̄forme textui. dicit̄ em̄. Nemo iudicabit p̄mā sedē iustit̄iā tēperate desiderantē. Cōformiter ad illud apli Justo nō est lex posita s; sec⁹ est q̄n̄ notorie scandalizat eccliaz. f̄m̄ glosaz in ca. Si papa. xl. distin. Sic etiā practicarū fuit in concilio Cōstantiensi p̄tra Joānē vicelūm̄tertiū. & ita r̄ndendū ad cetera capla iisdē causa & q̄stione. puta capla Alioz. & capitulū Facta. Peccata subditoz q̄uis nō sint scandalizantia dūmodo iuridice p̄bari possint regulariter iudicant̄. Posset dici secūdo h̄c esse intelligēdū dū regulariter cū regulariter ad supiorē summū pontificis recursus h̄z. nō possit. vel dicit̄ q̄ ibi toto clero nō capit collectiue s; distributiue. v̄l dicat̄ vt alij volūt dicit̄ q̄ capla p̄ collegio cardinaliū. & sic ex h̄is facile patebit solo oīm fundamentoz illi p̄nciosissime opinionis q̄ enervat modū oīm q̄ reformari possit ecclia visa malicia iā currente

¶ Nonum capitulū in quo inquiritur in quo aut quibus sit primaria potestas electiua summū pontificis

Ulto de supioritate ecclie seu concilij cā representantis in ordine ad papam. nūc descendendū est ad speciales actus illius p̄tatis. Et p̄mo inquiri in quo sit p̄maria potestas electiua pape. & ad istud dicit̄ predic⁹ frater Thomas de vio. ca. xiiij. et ca. vi. q̄ est in summo pontifice Pro cui⁹ impugnatōe supponim⁹ q̄ h̄ nō inq̄rim⁹ de p̄maria p̄tate electiua simplr seu p̄stitutiua pape seu applicatiua eccliaſtice p̄tatis ad singulā rē p̄sonā cū notū sit illā esse in solo deo. s; loq̄mur de p̄maria p̄tate applicatiua sub deo. imo & sub christo fm̄ humanitatē fm̄ quā etiā est supra totā tam eccliam. imo & supra totū or̄tem. Et de ista dicit̄ q̄ est in ecclia & non in summo pontifice. p̄bat̄ p̄mo. illa p̄maria p̄tatis est in ecclia aut in summo pontifice cū nō dicat̄ aliq̄s cardinales imediate a christo accepisse illā p̄tatem s; nō est in summo pontifice. q̄ in ecclia. p̄bat̄ minor. qz si in solo summo pontifice sit illa p̄tatis electiua successoris. aut ordinādi a q̄b; & q̄b; liter debeat eligi seq̄tur cū summ⁹ pontifex sit hō peccabilis sicut ceteri et p̄tatis actionib; & negligentib; malicijs. ac nequicijs valeat irretiri. possit totā eccliaz christianā relinquere absq̄ p̄tate eligēdi summū pontificē. possit em̄ p̄uare cardinales illa p̄tate. cū ab ip̄o solo habeat̄. q̄ facto v̄l negligendo. vel ex malicia differēdo. vel t̄ps̄ sufficiens nō h̄ndo possit mori anteq̄ de electozib; summū pontificis aliqd̄ ordinaret. & sic tota christianitas sine potestate eligēdi summū pontificē remaneret. Hanc rōnem tangit Guillelm⁹ okam tertia p̄te sui dialogi tractat⁹ p̄mi. libro p̄mo. ca. xvi. Et si dicat̄ sicut videt̄ dicere idē frater q̄ in isto casu deuolueret̄ p̄tatis illa ad eccliam. tūc arguit̄. nūq̄ potestas aliqua ex negligentia alicuius deuoluitur in alterū. nisi simplr & absolute sit superior. P̄tatis em̄ papalis p̄pter eius negligentia nō deuoluit in ep̄m sed potestas ep̄i de p̄uidendo b̄nficio vacāti in ei⁹ negligentia deuoluit ad summū pontificē. Ampli⁹ si in illo casu habeat̄ ecclia p̄tate illā q̄rit̄ a q̄ h̄z imediate cū a semetip̄a h̄re nō possit. et si dicat̄ a christo. difficile erit rep̄ire in sacris l̄ris fundamentū in q̄ possit

Nonum

stabiliri q̄ in illo casu habeat z nō regularit̄. ¶ Secūdo. nō est p̄sibile q̄ ch̄ristus volūtati vni⁹ hoīs p̄miseret auctoritatē summi p̄ntificis cū vni⁹ charitas in tantū refrigescere facile possit q̄ sanguinē z carnē loco sui subrogaret. z forsitā vni⁹ pseudo p̄phetā. z sic facile vna p̄genies diceret. Hereditate possideam⁹ sanctuariū dei. z q̄libet eū videret instare finē dierū suoꝝ aliquē ex sanguineis studeret loco sui subrogare. Et hāc rōnem tangit Armachanus septimo libro q̄stionū. armeneoꝝ. cap. lo. xix. ¶ Tertio si p̄maria potestas cōstitutiva pape z ordinatiua de electoꝝ esset in summo pontifice eodem mō p̄maria potestas destitutiva summi pontificis in eo casu in q̄ destitui posset vt est casus heresis. etiā apud aduersariū esset in summo pontifice. Et sic par in parem haberet imperiū. z summ⁹ pontifex constituere posset q̄ a solis duob⁹ vlt̄ trib⁹ in casu heresis destitueret summ⁹ mus pontifex. z p̄sequentia p̄batur. quia p̄ easdeꝝ causas generari habēt et destrui potestates iste.

¶ Quarto arguitur sic. Si in summo p̄ntifice sit p̄tās electiua successozis. vel q̄ est in eo p̄tās electiua successozis sic q̄ p̄ semetip̄m possit successozē eligere. vel solū q̄a aliquib⁹ p̄r illā p̄tatem cōicere. secundū nihil habet apparentie. si dicat p̄mum. ergo p̄ hoc solū q̄ summ⁹ pontifex vult alterum ei succedere. z ille alter vult acceptare. ille alter efficit summ⁹ pontifex. quod si concedat sequit̄ istud incōueniēs q̄ esset in potestate duoz factere quod alternatis vicib⁹ quilibet p̄ annū in ordine suo esset summ⁹ pontifex more anne z cayp̄be. p̄ntia p̄z. qz summ⁹ pontifex. a. p̄ sua volūtate p̄r p̄stituire. b. summū p̄ntificē. et in fine anni. b. itez poterit. a. et sic p̄r.

¶ Quinto arguit. Ch̄ristus nō p̄tulit summo pontifici aliquā potestatem p̄ntiosam ecclesie. s; h̄c habet glosa in caplo si petrus. Hoc est p̄ntiosum q̄ aliquis eligeret successozē. ergo ch̄ristus nō p̄tulit summo pontifici illam potestatem. Et p̄terea dicit Guillelmus ockam loco p̄allegato q̄ nulla potestas est p̄cessa summo pontifici. que regulariter vni⁹ p̄sone p̄ntiosae p̄mitteret. z ad istam p̄positōem videtur fuisse vsus p̄ntiue ecclesie nam a plebanis assumebant curari. q̄nquagesimā p̄ma distin. caplo. q̄ in aliquo. z a clericis z plebanis episcopi. lxij. distinc. capi. Nulla rō. z a cardinalib⁹ ep̄s alijsq; cardinalib⁹ clericis. z toto clero p̄lo acclamante assumebat summ⁹ pontifex. xxij. distin. capi. In noie dñi. Sed p̄tra h̄ arguit aduersarius. primo ex facto Petri. nā Petrus elegit sibi successozē. ergo z quilibet alius summ⁹ pontifex hoc facere potest. consequētia tenet. quia quilibet summ⁹ pontifex succedit Petro in eadem potestate. z antecessor dēns p̄batur p̄ capi. Si petrus. viij. q. p̄. vbi d̄r si Petrus p̄nceps ap̄loꝝ ad successores sibi asciuit linū z clerū. nō tñ potestatem pontifici. aut soluendi. aut ligandi. normā eis tradidit. sed successori suo clementi qui sedem aplicaz post eum tenere p̄meruit ipso radente sibi. ¶ Secūdo arguit. Ad romanū pontificem spectat ordinare actū electiue potestatis determinādo q̄n et qualiter debet fieri electio. z determinādo subiectum illius potestatis dum cōstituit q̄ ad duas partes cardinaliū ad minus spectet electio. nec potest tota ecclesia (summo pontifice secluso) illam legem mutare. ¶ Ad p̄mū istorū dicitur p̄mo fm armachanū loco p̄allegato q̄ Petrus nō ordināuit Clementē. sed ordinandū nomināuit patrefaciēs fratrib⁹ quid de

Capitulum

suo successore sentiret. nā **S**acchā q̄uis spūscō plen^o noluit sine fratrū
p̄sensu loco iude subrogare. etiā credendū est q̄ nec h̄ fecerit de elemente
nisi ad hoc dñi sensum accepisset **P**ropter h̄ posset dici secūdo q̄ instinctu
spūscō h̄ fecit. q̄ etiā p̄uidit morte. **A**lter d̄: **G**uillerm^o okam q̄ in casu in
q̄ nō est verisile posse p̄gregari subditos q̄ eligāt sibi sup̄iore z istar moris
pape. z necessitas est q̄ sit aliq̄s cito futur^o ad occurrendū iminenti picu
lo. tūc posset summ^o pontifex rōne necessitatis istituere successore. ne vide
atur de^o nō sufficēter p̄uidisse sue ecclie. z eiusdem est snie **A**rchi diacon^o in
dicto caplo. **E**t ad h̄ allegat caplm̄ p̄mū. xxxi. q. p. vbi d̄ q̄ p̄pter necessi
tate factū est q̄ frater duceret sorore. s̄ cessante necessitate cessat p̄uisto.
Ad scōm d̄. q̄ papa nō dedit p̄tatem cardinalibz eligēdi successore. s̄
hoc h̄nt ab ecclā seu a p̄cilio eā representante. z h̄ p̄z in sexta synodo. in capl.
In noie dñi. vbi **N**icolaus papa decernit z statuit nō auctoritate p̄pria s̄
scōz parz de mō electōis summōz pontificū. **E**t dicit p̄z. q̄ si cardina
les oēs eēt mortui. aut nollēt eligere. aut nō possent. ad vniuersitatē fidei
liū spectaret eligere. aut electores istituere. z ei^o est sol^o iudicare an̄ institutio
facta p̄ cardinales sit sufficiens an̄ nō. **S**ecūdo seq̄tur q̄ vbi cardinales
manifeste sibi tradita potestate abuterentur. hec vniuersitas eos p̄iuare
posset hac potestate. nec nō eā alijs p̄mittere. z meo iudicio opposita opti
mo est error periculosissimus.

Decimū capitulum in quo inquiritur ad quem vel quos spectet vlt
rimata eorum que sunt fidei resolutio.

Inuestigandū est an̄ ad papam vel ad eccliam seu p̄ciliū eā rep̄sent
ans vltima eoz q̄ sunt de fide decisio ac determinatio spectet. **H**ic
em̄ nō loq̄mur de decisione seu de terminatōne doctrinali q̄ ad vnū
quēz virū p̄tū spectare dignoscit. s̄ de auctoritativa z iudiciali. z q̄z
ad istud d̄ p̄ dicit^o frater **T**homas de vīo. q̄ ad summū pontificē vltima
eoz q̄ sunt fidei decisio spectat fundans se in dicto sancti **T**home secūda
secūde q̄stione p̄ma. articulo vltimo. z vltra dicit summū pontificē q̄uis
possit errare errore p̄sonali. in credendo non p̄nt tñ errare errore iudiciali
in fide cui^o rō est. qz error pape esset error toti^o ecclie. qz ad ip̄m spectat^o fi
naliter determinare de fide q̄d tenendū. q̄d repellendū. vt ab oibz incōcul
sa fide teneat. vt d̄ sanct^o **T**homas in tractatu p̄tra errores grecoz. ca
pitulo. lxxij. vñ z **P**etro dixit christ^o **E**go rogavi p̄ te vt nō deficiat fides
tua. z tu aliqñ p̄uersus p̄firma fratres tuos. iuxta q̄d etiā. xxiiij. q. p. dicit
Innocēti^o papa. ca. quotiēs. **Q**uotiēs rō fidei ventilat nō nisi ad **P**e
trū .i. sui nois honore z auctoritate h̄nti recurrēdū est. z istā op̄inione suā
deducit. ix. et. xi. caplis. **C**ōtra quā sit ista p̄positio. **P**apa p̄t errare erro
re iudiciali. de errore p̄sonali oimibz notum est. p̄bat ista p̄pō. duo summi
pontifices determinauerūt p̄ria etiā in his q̄ fidem tangūt. **S** alter eoz er
rauit errore iudiciali. **A**ns p̄z de **J**oāne. xxij. et **N**icola^o. qz vn^o determini
s nauit iudicialr christū z aplos nihil habuisse in cōi nec in p̄rio. **A**lter op
positū vt videre est in eoz extrauagātibz. **S**cōo **I**nnocēti^o terti^o z celestin^o
determinauerūt p̄ria sup̄ ista p̄pōne. **V**no p̄iugū ad heresim trāseūte al
ter q̄ remanet in fide p̄t ad scōa vota transire. determinatio **I**nnocēti^o ter
tij q̄ nō p̄t ponit in ea. **Q**uāto. de diuorzijs. determinatio celestini vt dicit

Decimum

glosa in eodē ca. olim. ponebat in decretalibz de **Iurisdictione** **Iugator** in **h**is
ne: **Tertio** aliq̄ statuerūt **pra** euāgelii. vt **Pelagius** q̄ fecit **plurimoz** q̄
oēs subdiaconi **Sicilia** a suis vxoribz abstinere quas in minoribz ordini
bus duxerāt aut ab officio cessaret. Quā qz erat iniqua z **pra** euāgelii
retracauit **Gregori** p̄m^o ei^o successor. vt p̄. **xxi. distin. ca.** **Ante** trientū.
in textu z in glo. Si em̄ potuerit iudicialr statuere **pra** euāgelii ita z **de**
nire. **Quarto** arguit. si summ^o pontifex nō possit errare iudicialr in his
que sunt fidei sequit summū pontificē nō posse fieri hereticū circa p̄pōnes
nō dū determinatas. z ad quas credēdas nō tenet aliq̄s explicite. vt erat
articul^o de p̄ceptōe an̄ determinatōem. z p̄cessiōe sp̄s sancti a filio. p̄ntia
p̄. qz nō p̄t ee p̄riax. cū p̄riaxia nihil aliud sit nisi nolle credere q̄uis de
terminet. nō em̄ haberet summ^o p̄ntifex p̄positū illud q̄ nollet credere q̄s
uis ip̄e determinaret. **Siliter** sequit ex p̄positōe. q̄ determinatio soli^o sum
mi pontificis ligaret suū successorē. siliter si summ^o pontifex sit heretic^o. et
ad ip̄m soli^o spectet vltima eoz q̄ sunt de fide decisio quō iudicari poterit
esse heretic^o. decidet em̄ quēcūqz. **pra** ip̄m allegata eē ad aliquē sensuz in
telligēda sue assertiōi nō oppositū. cui^o decisioni apud aduersariū plus f̄s
dei tribuēdū est q̄ toti^o residui ecclie determinatōi. **Virū** est em̄ q̄ homi
ni heretico ita assisteret sp̄s sanct^o q̄ nō sineret eū iudicare z decidere esse
vera q̄b̄ assentit. imo ad iudicandū oppositū p̄pelleret. nec valet dicere q̄
nō p̄t errare vtens p̄cilio z regrens adiutorii vniuersalis ecclie. s̄ bñ vt
singularis p̄sona. quēadmodū errauit **Leo.** **pra** quē iuit **Hylarius.** sicut
d̄t q̄dā. qz hoc nihil est aliud dicere. nisi q̄ ecclia sine p̄cilio nō p̄t errare. z
nō solū errat p̄ dicit^o frater. s̄ sibi met **pra** dicit. **Dicit** em̄ in fine capli q̄rti
q̄ sententia **Ioānis** p̄ualuisset sentētie **Clementis** pape in doctrina fidei.
si em̄ in sententiando nō potuit errare **Clemēs.** nec summus pontifex q̄s
eūqz iuxta p̄missum **christi** **Ioānis.** xiiij. **Sp̄s** sanctus docebit vos oēm
veritatē. z **fm** orōne **christi** qua orauit p̄ **Petro** ne ei^o deficeret fides t̄m
standū fuisse; sentētie **Clementis** q̄rti inie **Ioannis.** imo z plus eū apud
Clementē fuisse. iuxta dicta ei^o fienda vltima decisio fidei. quēadmoduz
apud **Petrū** si adhuc supuixisset. **Ex** his satis patz q̄ summus pontifex
p̄t errare sententiando in materia fidei. Si em̄ errare nō potuissz. frustra
fuisse puocata quatuor p̄cilia generalia p̄ncipalia **pra** quatuor heres
iarchas. puta **Nicēnū.** **ostātinopolitanū.** **Ephesinū.** z **Calcedonēse.** suffe
cissz em̄ solius pape decisio. imo apud aduersariū cāte potestatis est solus
papa in definitendo sicut aggregatur ex ip̄o z residuo. **Alia** sunt decisa per
summos p̄ntifices q̄ adducit **Guillelmus** ockā in p̄ma q̄stione de p̄tate
summi potificis q̄ n̄itur ostendere sapere heresim **Primum** ē id qd̄ habet
extra. qui filij sunt legitimi. c. p̄ venerabile. vbi d̄t cū deutronomū lex ses
cūda interpretetur ex vi vocabuli p̄probat. vt qd̄ ibi decernit in nouo testa
mēto debeat obseruari. zc. **Quibz** p̄bis si intelligat **Innocēti** t̄rti^o q̄ s̄
obseruāda in sensu literali. quēadmodū i veteri testamēto quo ad multa
est erroneū. qz ibi sunt multa ceremonialia. sicut p̄ caplis. xiiij. et. xiiij. si autē
intelligat q̄ sunt obseruāda fm̄ sensum mysticū z moralē. z sic nō solū ser
uari debēt illa q̄ sunt in deutronomio. s̄ etiā q̄ in alijs libris moysi decernū
tur. vt legit **distin.** vi. c. **His** itaqz. multa alia adducit doctor ille vt vides

Capitulum

re poteris vndecimo caplo q̄stionis p̄allegare. ⁊ vnū inter cetera p̄cipuū
est. reperiūtur nōnulli summi pontifices diffinisse se in tēporalibz summa
habere p̄tate. ceteri p̄o oppositū. Et ex his seq̄tur corollarie. q̄ determina
tis p̄ summos pontifices nō ē necario credēdū q̄uis nō sit oppositū pub
lice dogmatizandū. nisi de falsitate p̄ster. vt d̄r Joannes de gersono. Seq̄
tur sc̄do. q̄ vltima resolutio in his q̄ fidei sunt nō spectat ad summū pon
tificē. nō est cū verisile q̄ homini potēri in his q̄ fidei sunt errare vltimam
cōmiserit de^o decisionē. Seq̄tur tertio. q̄ nō p̄ p̄sona Petri sola aut succes
soribz orauit christus ne deficeret fides eius. s̄ p̄ vniuersali ecclia p̄ Pet
rū replentata. cū c̄mibz p̄dictis bene stat. q̄ si summus pontifex faceret q̄
in se est ad recte determinādū. nō p̄mitteret deus eum errare. imo hoc d̄r
Alfidozenis de vetula. q̄ nūq̄ p̄mitteret deus cū errare errore p̄sonali
si faciat q̄d in se est in his q̄ sunt fidei. s̄ summ^o p̄ntifex p̄t sententiare alis
quid esse de fide. ⁊ nō facere q̄d in se est ad recte sententiandū. Et argu
mentum quo infert ad summū pontificem errare definiendo eccliam vni
uersalē errare. p̄ntia nō valet. nō tenet tunc ecclia determinationi summi
pontificis assentire. sicut nec tenet. cum summus pontifex aliqd̄ p̄cipit cō
tra euāgeliiū obtemperare. Et ad auctoritatē sancti Thome nō est magna
vis faciēda. ⁊ ad caplm̄ Batores. de baptismo ⁊ eius effectu. in quo d̄r
maiores eē causas. p̄serrim articulos fidei p̄tingētes ad Petri sedē refer
endas eē intelligit. ⁊c. Dico hoc v̄q̄ cō regulariter. q̄ regulariter non est
ecclia p̄gregata. s̄ nō p̄ vltima ⁊ necario credēda determinatōe h̄nda. vel
sunt referēde summo p̄ntifici vt puocet p̄ciliū. q̄ et^o est ordinarie puocā
re ad ōb vltimū iudiciū spectat. ¶ Sc̄da p̄posino. Cōciliū vniuersale in
his q̄ fidei sunt errare nō p̄t. ⁊ sic ad ipm̄ vltima fidei decisio spectat. q̄ nō
possit in his q̄ fidei sunt errare. p̄. q̄ sp̄calr̄ dirigit a sp̄s̄c̄ro. q̄ iuxta p̄mis
sum christi oēm veritatē docet. Un̄ ⁊ in p̄ctone p̄ciliū ap̄loꝝ actuū. xv. d̄r
erūt apli v̄sum est sp̄s̄c̄ro. ⁊ nobis p̄ponentes sp̄s̄c̄m tanq̄ p̄sidentē ⁊
sp̄calē directorē p̄ciliū. ⁊ nō dixerūt v̄sum est petro ⁊ nobis. Et istā p̄ctonē
satis innuisse videt̄ augustin^o euāgelio nō credere nisi ad hoc me cogere ⁊
ecclie auctoritas. Nō cū plus tenerer credere euāgelio ioānis q̄ euāgelio
gamalielis. nisi q̄ illū recepit ecclia ⁊ nō istum. vñ ⁊ in septima syno do. v̄
p̄. xvi. distin. ca. placuit. dicitur. placuit huic sancte syno do vt ammodo
p̄firmata. ⁊ rata sint canonū ap̄loꝝ. lxxv. capla. q̄d aut̄ intelligat p̄ capla
videat̄ disputatio glose. ⁊ h̄ac indeuibilitatē a fide possum^o deducere ex
dicto christi. cū d̄r aplis. ecce vobiscū sum oibz diebz vsq̄ ad p̄summatōem
seculi. nō cū intelligi p̄t illud de aplis in p̄sonis eoz. cū nō erāt vsq̄ ad cō
summatōem seculi victuri. s̄ in eoz successoribz. nec hoc alicui certo ex suc
cessoribz p̄mittere christus. sed collectioni. Cōciliū cū generale vere repre
sentat p̄ciliū ap̄loꝝ ⁊ senioꝝ. Ita p̄cto itē p̄ ex alio. Nā fatet̄ q̄libet chri
stian^o se credere in vnā sc̄rām eccliaz catholicā. ⁊ sic ad eā eoz q̄ sunt fidei
vltima decisio spectabit. Cū cū papa fatet̄ se credere in vnā sc̄rām ecclesi
am. nō intelligit q̄ credat in semetipm̄. ⁊ tāta credis assistētia sp̄s̄c̄i cōcili
o generali vt nō solū ipm̄ indeuibilit̄ sentētiat de fide. s̄ etiaz aliq̄ p̄sone
assistētes p̄cilio ingenuē p̄fesse sunt. ⁊ scripserūt p̄ciliū sup̄t^o ad summū
p̄ntificē. dissoluto p̄o p̄cilio. q̄ nō ampli^o eis assistebar sp̄s̄ veritatis in

Decimum

oppositū ceciderūt errorē. vt p̄ de Panormitano in dūob̄ eius tractatibz
 quoz vnū p̄posuit in cōcilio Basiliensi. aliter post cōciliū. p̄m̄ incitulat de
 p̄tate cōciliij et pape. sc̄ds de depositōe Eugenij. S; p̄tra istud arguit Pa
 normitan⁹ in. c. Significasti. de electōe et electi p̄tate. vbi asserit q̄ est vnū
 ea ecclia vniuersal̄ q̄ errare nō p̄t. et nō cōciliū. Et ei⁹ argumētū sumit p̄ dē
 etus frater Thomas. et argumētū est istud. errauit cōciliū Meldēse. et cre
 dit simpliciter auctoritati Hieronymi p̄tra illud cōciliū. Nā in cōcilio melde
 si. vt legit in. c. placuit. xxxvi. q. ij. placuit. vt hi q̄ rapiūt feminas. aut furē
 tur. aut seducūt eas. nullaten⁹ habeāt vxores. Quis postmodū p̄ueniant
 aut eas dotauerint. vel nuptial̄ cū p̄sensu parentū suozum acceperint. Et
 hūc dē cā et q̄stione. ca. tria. d̄t Hieronym⁹ tria legitima p̄iugia in scriptur
 ris legūtur. Scdm̄ virgo in ciuitate dephensa a viro. et illi p̄ vim copulas
 ta. si voluerit pater ei⁹ dotabit eā iste vir q̄tum iudicauerit. et dabit p̄ eius
 pudicitie ei⁹. Et d̄t Gratian⁹. q̄ auctoritas cōciliij nō p̄iudicat auctoritati
 Hieronymi maxime cū ip̄a testimonio diuine legis nitat. ¶ Sc̄do arguit
 Unica est ecclia p̄ cui⁹ fide rogauit christ⁹ ne deficeret q̄ nō est vniuersale
 cōciliū. cū cōciliū sit par ei⁹. ¶ Et cōciliū errare p̄t. ¶ Ad p̄mū istoz d̄t p̄mo q̄
 raptor post raptū nō p̄t licite ducere in vxore raptā. Quis eā dotauerit. et
 p̄senserint parētes. nisi p̄us p̄digne subiaceat penitētie. Hoc satis bñ des
 ducit Martin⁹ in libro de tēperātia. q̄stione de raptu cū talis sit excoicā
 tus. et excoicatus nullū p̄t licite suscipere sacramētū. Dicit sc̄do. q̄ cōciliū euz
 in ip̄o sit plenitudo p̄tatis iurisdicōis eccliaestice ponit talē raptorez sim
 pliciter illegitimare cū rapta añ p̄dignā penitentiā. Et martin⁹ videt esse
 opinionis q̄ ita fecerit p̄formiter ad caplm̄ si aut. cā et q̄stione p̄ allegatis
 vbi d̄t. Si aut̄ necdū eas q̄s rapuerāt cū voluntate parētū sub desposatio
 nis vel dotalicij noie in p̄iugiu duxerūt. q̄n̄ hec p̄stitutio oibz fuit p̄mulga
 ta ab eoz p̄iudice separenf. et publice penitentie subigant. Et vt d̄t Mar
 tinus. hoc de raptoribz est intelligēdū Et vt statim p̄t ex eodē textu p̄ acta
 publica penitencia raptoris p̄nt m̄rimonia p̄iugā Et sic videt cōciliū eos
 illegitimasse vsqz ad peractā publicā penitentiā. Hieronymus aut̄ loq̄
 tur pro rpe ante cōciliū pro quo nūdum erāt illegitimare. Scio aut̄ alios
 dicere esse verū matrimoniū si p̄trahāt ante publicā penitentiā. Sed hic
 modus mihi p̄babilior videtur. Et ad auctoritatem Gratiani dicentis
 auctoritatem concilij nō p̄iudicare auctoritati Hieronymi. Dico illud
 dictū cū paleis annumerandū esse. ¶ Ad secūdū. q̄ cōciliū generale repres
 sentat eccliam. p̄ cuius fide orauit christus. Et eodē gaudet p̄uilegio quo
 ecclia representata sicut oīno eādē p̄tate hz. imo ecclia vt disp̄sa nullū actus
 iurisdicōis exercere potest. nec aliquid sententia p̄ definire. et sic infallibi
 litas in definiēdo ei⁹ p̄petere debet vt p̄gregate in cōcilio. Et si dicat q̄ pas
 pa representat eccliam sicut et cōciliū. vt supra frequenter dictū est. q̄ et
 dare sunt clauēs vt signo ecclie. Ad hoc dicit Nicolaus de cusa. q̄ papa
 representat remote. conciliū aut̄ p̄inquinissime. cum in eo si sit vniuersale de
 beat de qualiter ecclia participari aliquis esse qui gerat vices eius. vt sal
 tem debeat esse sufficienter vocatus. Et p̄uilegiū ecclie trans̄t in cōcilium
 immediate eam representans. nō aut̄ in summū pontificez. Et hanc materiz
 sim late p̄sequit. scz de infallibilitate cōciliij in his q̄ sunt fidei Gallermus

Capitulum 11

Quarta pars et tertia pars sui dialogi. Et isti sunt **Bartholomaeus** de padua **Nicolaus** de cusa. plerique doctores qui doctissime scripserunt. De errore autem facti quod quidem factum ex sacris litteris trahi non potest concilium posse errare nemo est qui dubitet. nec illustrat a spiritu sancto specialiter illa assistentia. nisi in necessariis. Et ex hoc sequitur non oportere qualiter sententiam definitivam concilii esse veram. Aliqua enim est sententia in facto consistit. puta quod iste sit papa vel non sit papa. ista vox illi vel non vox illi. Et quia sententia sit falsa. recte tamen et iuste sententiat. quia secundum allegata et probata. Et his manifeste sequitur papam non solum errore personali. sed et errore iudicii alii errare posse in materia fidei sicut et in aliis materiis. Et mirum est quod aduersarii non asserunt eum impeccabilem. et credo assererent nulli quotidiana summorum pontificum opera ad credendum oppositum spellerent.

¶ Undecimum capitulum in quo inquiritur de superioritate concilii summi pontificis

Quoniam ex supra dictis patet ecclesiam et concilium esse in iurisdictione maiore summo pontifice simpliciter et in parte applicatiua papam ad certam personam. et in parte definitiua eorum que sunt fidei. et cum vniuersi superioris iurisdictionis sit constitutum in inferiori deponere ab ea parte in qua est inferior. in quod tendendum est. an concilium possit deponere summum pontificem. Et primo videtur in casu heresis. Circa quam materiam sentit predictus frater **Thomas de vico** plura. Primum est. summus pontifex factus hereticus non est ipso facto depositus ut patet in libro 19. capitulo 1. libri sui. Et fundamentum eius est. quia non est ipso facto depositus iure diuino. nullum est enim ius diuinum sententiae late excommunicationis aut deponis. Quis bene sententiae ferende excommunicationis. ut satis bene deducit **Guillelmus** de quarta circa fines prime partis sui dialogi. de excommunicatione. Et apud eundem fratrem. ista sententia est bona. non est eo facto excommunicatus. quod non est ipso facto depositus. quia plene exigit ad incurrendam puarorem ipso facto. quod ad incurrendam excommunicationem. quam incursum censuram non requirit declarationem sicut incursum puarorem apud iuristas. Et resolutorie tenet quod nulla iurisdictione potest ipso facto per heresim interiori. Et in hoc concordat cum **Joanne de gersono**. et in hoc eiusdem sententiae summi cum ipso. et per auctoritates et rationes quas inducit ad hoc probandum. aliquid adducit ad probandum quod non requirit fides infusa ex iure diuino. ut homo sit capax iurisdictionis ecclesiasticae. Nam homo cum baptizatus ponens obicem gratiae per peccatum mortale. non infidelitatis. sed aliud. nullam recipit a deo gratiam infusam. ut satis haberi potest ex his que dicuntur de connectione istarum virtutum theologarum quantum ad infusionem et persertum ex **Scoto** circa finem tertij. Sicut si aliquis hereticus desinat esse hereticus dissentiendo heresi. sed non penitendo de peccato preterito. dissensus enim propositus heretice non necessario infert penitentiam peccati preteriti in illo non infunditur fides infusa. quia que deus sanat peccate sanat. et tamen nullus istos diceret non esse capaces iurisdictionis ecclesiasticae si eligantur. cum nullus sit hereticus. Secundo idem motiuum adducit per que moti sunt sancti patres ad dampnandum heresim eorum que dicebant hanc partem fundari in charitate ex iure diuino. quia tunc periret omnis certitudo statum et ordinis ierarhici. nemo enim de altero scire poterit an sit in charitate. ita nec sciri potest utrum sit in fide seu quod non sit hereticus heresi interiori. et bene fateor hanc rationem non esse efficacem ad probandum euidenter propositum. certum est tamen quod de nullo certitudine certitudine euidenter sciri potest quod habeat hanc partem. sicut quod nec sit baptizatus. cum ad baptismum requirit intentio ministri. de qua solus ipse inter homines mortales habet euidentiam. Secundo dicitur quod hereticus summus pontifex est

Vndecimum.

deponendus. et hoc manifeste patet ex caplo si papa. xl. dist. et. xliij. q. p. per
multa capla. et singuli doctores in hoc conveniunt vel quod sic depositus vel depo
nendus. Tertio dicitur quod est deponendus a seculo non potestate auctoritativa quam
habeat super papam. sed potestate ministeriali quam habet super papam. ut patet. xx. c. et
xxij. c. ponit quod potestas ecclesie relativa ad papam est ministerialis relativa ad potestatem
tionem Petri et papatus in fieri vel dissolvi subiecto existere disposito est auc
toritativa. ita quod sententia definitiva ex hac auctoritate procedens super potestatem
talis materie petri heretici cum papatu dissolvit auctoritative potestatem illi
lam. sicut enim electio ecclesie auctoritative super potestatem non super papam potest
git petrum dispositum. id est fideliter et voluntarium cum papatu. ad cuius evidentiam
notat. quod in papa inveniuntur tria. scilicet papatus. persona que est papa. puta petrus.
et potestatem universalem. scilicet papatus in petro. ex qua potestatem resultat petrus
papa. Papatus est a deo immediate. petrus est a patre suo. potestatem autem papatus
in petro post petrum primum a christo immediate institutum non est a deo sed ab
hoie. ut patet. xx. hoc fit per electionem hominum. Concurrunt autem duplex consensus
humanus ad causandum hanc potestatem. scilicet eligentium. et electi. et ista ad longum poteris
videre in ipso. xix. xxi. et. xxij. caplis. que non solum falsa sunt. sed manifeste
adinvicem et cum aliis potestatem repugnant. Primo illud quod dicitur in ecclesia auctori
tativam potestatem super potestatem papatus et petri repugnat dicitur et in. vi. et
xij. caplis prout impugnat. scilicet quod potestas electiva pape seu applicativa
potestatis ecclesie ad hanc vel illam personam est in solo papa. Secundo ista duo
repugnant. quod sit auctoritativa potestas fit in ecclesia super potestatem papatus et
petri. sicut et dissolutio. et non supra papam. quod manifeste ostendit exemplo
quo videtur retroquedo in ipsum. habere enim auctoritativam potestatem super hoie non est
habere auctoritativam potestatem super animam nec super corpus. sed solum super separationem anime
a corpore. cum nihil aliud agat auctoritative occidens hoiem Quid igitur aliud
erit habere auctoritativam potestatem super papam. nisi posse papatum ab ipso auctori
tative separare. Tertio. si ecclesia aut seculum representans super papam non habeat
auctoritativam potestatem. ergo papa a seculo illo citatus non tenebit parere. nec
primatum non parere existimari poterit. Quid ergo iudicabit personam inau
ditam nec obligatam respondere. merito eis dicere poterit illud apostoli. Tu quis es qui
alienum servum iudicas. Quarto. omnis actus punitivus iuste infligitur alicui pro
sone ratione peccati est ab eo qui habet auctoritativam potestatem super eum qui puniatur. vel a com
misso ab hunc. ergo cum ista separatio sit actus punitivus pape. est ab hunc auctori
tativam potestatem super papam. vel a commisso ab hunc. Si tu dicas. quod est ab ecclesia
commissa a deo hunc auctoritativam potestatem super papam. Eodem modo dicam potestatem pa
pe super quemcumque esse ministeriale solum et non auctoritativam. Quinto. ecclesia
potest tunc excommunicare papam hereticum antequam deponat. ut patet ex primo dicto et. Dis
cit enim hanc potestatem esse bonam. non est excommunicat ipso facto. ergo non est depositus. Ita
erit bona. non potest excommunicare. ergo non potest deponere. et ista. potest deponere. ergo potest excom
municare. Et certum est quod excommunicatio est actus hunc auctoritativam potestatem super ex
communicatum. et si procedat illud seculum posse excommunicare papam. quanto saluabit quod in co
celis secluso papa nulla sit potestas iurisdictionis. Amplius dicitur papa posse aliquibus
puta dominis cardinalibus committere illam ministeriale potestatem supra papam hereticum.
cum quo defendere non possit. quoniam par in pare haberet imperium. et sic esset
verum quod dicitur glo. xliij. q. p. c. actus. hic est casus in quo papa papam ligare

Capitulum

potest. Possz cū lapsus in heresim papa ab eis illā auferre ministerialem
prāte nō teneret subire eoz ministeriale iudiciū Et pura spēali dei pcuria
tam manifeste adinuitē repugnantia posuit vt sue doctrine falsitas ex eis
manifeste omibz pateret. hoc est cū pziū falsoz restiū. Et Augustinus sup
psalmo. Noli emulari. q̄ ex diebis eoz aut signis aliquibus semp p̄uinci
possunt. Qd̄ pbat ex facto militū qui erāt custodie sepulchri christi des
purati. Dixerūt cū nobis dormiētibz. venerūt discipuli tē si cū dormis
ebāt. quō sciuerūt eos venisse. sunt iste p̄pōnes vere. prima Papa hereticus
heresi interiori solū nō est depositus ipso facto. et hereticus heresi exteriori nō
est depositus facto iure diuino. an sit depositus ipso facto iure humano. non
papali. sed p̄cilioz. Sūt cū statuta cōdere sententiē late depositiōis. sicut dē
de fontibz. qui post adeptū beneficiū infra annū nō pmouet ipso facto per
dit titulū nō est oīno improbabile dicere q̄ sic. oppositū tñ mibi p̄abilius
est. Scda p̄pō. est deponēdus a p̄cilio hñte auctoritatiuā prāte sup ipsuz
et nō solū sup p̄uictōem a quo vocatus tenet p̄parere. nec nō ad interro
gatā rñdere. Et hāc prāte auctoritatiuā papa nulli p̄t p̄mittere. cū par in
parē nullā habeat prāte. Cōcedendū est tñ bñ cū eo. q̄ p̄ciliū nullā hz po
testatē sup papatū in se p̄sideratuz. et hoc ponit gerson in suo tractatu de
ecclesiastica prāte. et de isto habitū est satis in. ij. c.

Quo decimū caplm in quo inq̄ritur vtz in alijs casibz p̄terq̄ in
heresi deponi possit summus pontifex

Videndū est p̄ter an possit summus pontifex puniri de positōe p̄pter
aliud crimē ab heresi. Circa quā materiaz p̄dicet frater Thomas
a. xxv. ca. inclusiue ad finē vsqz tenet q̄ nō. vñ fundamētū ei in. xxv
caplo est q̄ nō p̄t in aliq̄ casu deponi nisi in casu determinato lege diuina.
Casus autē heresis in sacra scriptura plerisqz locis est determinat⁹. vt p̄z
ad Gala. p̄. vbi de heretico d̄z anathema sit. id ē separatū. et. ij. ad thessal.
ij. subtrahatis vos. et. ij. ad Cor. vi. nolite iugū ducere. et. ij. Jo. ij. Nos
lite recipere nec ei aut dixeritis. Et ad titū. ij. deuita. in q̄bz omibz auctori
tatibz fecatur hereticū hoīem esse separatū et excoīcā dū. et nullus est alius
casus exceptus. qd̄ p̄z ex snia saluatoris. Matth. xxij. Sup cathedram
moisi sederūt scribe et pharisei. Omnia q̄ q̄cūqz dixerint facite. sm aut opa
eoz nolite facere. vbi dñs ap̄te statuit sub d̄cos debere audire p̄laros ma
le vite et bone doctrine. Constat autē q̄ doctrina ad fidē spectat. Vita au
tem et opa ad malos mores alioz criminū. Et p̄firmat ex sententiā petri in
p̄ma epla. c. ij. Obedite p̄positis vestris. nō tñ bonis. sed etiā discor. Et
pro ampliori p̄barōe supponit in. xxvi. ca. q̄ ad hoc q̄ potestas ista eccle
stica p̄iugatur cū aliquo supposito. aliq̄ dispositōes req̄rūt in illo suppo
sito de necessitate simplr. et aliq̄e de bene esse. requisite de necessitate sim
pliciter sunt due. scz esse volūtariū. et esse christianū. nūq̄z em aliq̄s q̄rūcū
q̄ electus est papa nisi p̄sentiat. et s̄lr nō est papa nisi sit mebz christi. Se
cūda dispositio exigit de iure diuino. et p̄ma de iure nature. Requisite autē
dispositōes ad bene esse sunt boni mores. scia ecclesiastica. charitas. experie
tia regiminis. et hmōi. sine his em petr⁹ elec⁹. et si acceptat est papa. Quis
malus. et facti⁹ est destruere q̄z cōstruere duabz simul requisitis necario ad

Duodecimum

Obstructionem quecumque eorum deficiat dissolui potest. Et ex his formatur ratio ad
probandum intentum hoc modo. sola prerogativa conditionibus necessario requisitis ad esse pa-
pae redditur papa deponibile. scilicet inter crimina sola infidelitas praesertim conditio-
nibus necessario requisitis ad esse papae. sed sola infidelitas inter crimina redditur
papa deponibile. Prima propositio per hoc quod depositio est non esse papae. et unum
quodque in suo esse perseverat si prerogativa non supervenit. Secunda autem propositio probata est.
quod cetera vitia prerogativa conditionibus requisitis ad bene esse papae. Statim sub-
dit hanc rationem. velle in statera ponere parvi reperire ponderis. fides
enim non requiritur necessario ad esse papae. cum effectus hereticus sit adhuc papa apud
ipsum. et si eligatur hereticus et acceptet officium papae. sed solum requiritur necessario
baptismalis character qui est indelebilis cum consensu ex parte petri. quae eque fortiter
probaret sua ratio quod per heresim deponi non possit. Et mirum est quomodo hanc rationem tam
forte reputaverit quam equaliter probaret oppositum determinatum per ipsum in capitulis
immediate precedentibus sicut propositum. Insuper sicut reperitur in sacris litteris
hominem hereticum esse separandum seu excommunicandum. ita et per alios vitia hoc idem
reperitur. ut per ad Romanos. vij. Si is qui frater nominatur inter vos est fornicator.
aut avarus. aut idolis serviens. aut maledicus. aut ebriosus. aut rapax. cum hominibus nec cibum sumere. Et christus innuit hominem esse excommunicandum
pro quolibet mortali cui iuxta est primum. Matth. xvij. quos passus filius
glosaverit adversarius de subditis hominibus superioris glosabo. et similiter passus
fuit per eum allegatos de heretico. et ad dicta salvatoris et petri conceditur quod
quod diu tene docent et remanent praesertim sunt audiendi. ostenso ergo sufficienter
eius opinionem non esse fundatam supra firmam petram. sed arenam pono hanc
proponem. summus pontifex non solum deponi potest ab ecclesia seu populo per heresim
et veritatem et per alio crimine notorio ecclesiam scandalizante. Probat ista pro-
positio ex his que ponuntur in epistola clementis ad Jacobum. refert enim petrum
sibi dixisse cum eum institueret. nec enim iudicem aut cognitorem secularium
causarum te hodie constitui voluit christus. ne profectus presentibus hominum
curis non possis verbo dei vacare et secundum veritatis regulam discernere bonos
a malis et infra. si enim mundialibus curis fueris occupatus. te ipsum decipies
et eos qui te audiunt. non enim poteritis que ad salutem pertinent plenius
singulis quibusque distinguere. et ex eo fiet ut et tu tanquam non docueris que
ad salutem hominum pertinent deponaris. et discipuli per ignorantiam pereant.
Et qua manifestum est papam etiam propter negligentiam deponi posse. No-
lo tamen asserere clementem ita ad Iacobum scripsisse. cum reperiat Iacobum
illum ante petrum octo annis decessisse martyrio. sed ecclesia non spernit illam
epistolam quod sufficit. **S**ecundo arguitur sic vibrando argumentum in quo
adversarius se fundat in ipsos si ecclesia non possit auferre papam regentes
eam in destructionem eius. et cateruatim animas ducentem ad inferos suo
instinctu et suo exemplo. sequitur politicam pure naturalem et civilem esse me-
lius institutam quam sit ecclesiastica policia. Non enim tene esset instituta poli-
cia pure civilis et naturalis si eius regem perturbantem eam destituere non
posset. imo potestatem eum destituendi et occidendi tanquam membrum corporis
rupturum totius corporis communitas a se abdicare non potest. imo opposito
dato videret policia esse serva despotice. Cum ergo christus instituerit ecclesiam

Capitulum

Hicā policiā ad finē supnaturalē pfectiorē in suo genere q̄ sit policiā pure
 naturalis cū posteriora generatōe sint p̄ora pfectiōe. seq̄t q̄ policie ecclias
 stice reliq̄rit prāte suū p̄ncipē z regē ecclasticū si nō in edificatōnem s̄ des
 structōem regat destituēdi. imo als nō solū penis istituiss̄ ea. quā policiā
 pure ciuilē. s̄ a cōitate aliquid auferret q̄ ex iure naturali sibi p̄petere dig
 nosc̄it. necnō cōitate ch̄ristianā liberā nō effectiss̄. imo potius seruā strictiss̄
 sima etiā seruitute. Et hāc rōem ponderet z nō eā q̄ leuissima est q̄ mag
 ni existimat p̄deris. z dicere q̄ in sili casu nō reliq̄rit de? remediū cōitari
 nisi orōnes. cū aliud remediū opportunū z oportuni? relinq̄re potuisset
 nihil aliud est nisi dicere policiā ecclasticā nō bñ institutā z effectā seruaz
 ampli? notū est seclusa heresi summū p̄ncipē eē reipublice ita p̄nciosum
 q̄ a republica veniret auferēd? p̄ mortē corpale ex illa prāte ei naturalr̄ in
 dicta. Si nō possit q̄ tūc destitui. z post destitutiōem si p̄seueret p̄ mortē
 corpale auferri nō ne necario p̄cedendū erit ch̄ristū in institutiōe ecclasticā
 policiā eā p̄uasse aliq̄ prāte sibi naturalr̄ indicia ad ei? pacificā p̄uersione
 nē. Ampli? cū duo sunt p̄cedentes de papatu quēlibet eoz p̄t vltis syno
 dus p̄rēsa prāte p̄uare p̄pter vnionē z pacē ecclie. q̄uis in aliq̄ eoz sit ves
 ra papalis prās. q̄ a fortiori p̄ crimine p̄urbatiuo toti? ecclie. Et añs p̄
 manifeste ex ea. si duo. lxxix. dist. Ubi d̄r. si duo p̄tra fas fuerint electi nul
 lus eoz d̄z recipi. s̄ ille quē vltis p̄sensus elegerit. z istū? sine est glo. in ca. si
 papa. vbi d̄r. certe credo q̄ si notoriū est crimē ei? q̄d̄cūq̄ z inde scandalis
 zatur ecclia. z incozrigibilis sit. q̄ inde possit accusari. naz p̄umacia aliq̄n
 d̄z heresis. vt. lxxxi. dist. ca. si q̄ p̄s byteri. z cōtumax d̄r infidel. vt. xxxvii.
 dist. ca. null?. Ampli? si elect? in summū p̄ncipē nō p̄stituit? in sacris accē
 p̄iat vxorē. q̄s audebit dicere totū ecclasticū ita decolorari absq̄ possibilis
 li remedio. Ampli? si rex aliq̄s in lōginquā decedēs regionē relinq̄ens ali
 quē vicariū gnālē. z interea regat tyzānice. vicari? ille vt notū est a cōitate
 poterit deponi. q̄ eodē mō cū ch̄rist? decedēs a cōitate ch̄ristiana q̄ est ves
 rus rex noster reliq̄rit vicariū ministrū gnālē a cōitate auferri poterit si ty
 zānice regat. Ampli? cū ex p̄dictis notū sit eccliam seu p̄ciliū eū represen
 tans esse in casu heresis ordinariū iudicē pape z habere prāte auctoritari
 uā sup ip̄m quo ad destitutiōem. z nō legif a ch̄risto eē ecclie collata talis
 auctoritatiua potestas in eo solo casu. imo nō legif q̄ ecclie fuerit collata
 aliqua talis nisi **Dathei. xvii.** vbi in omī casu peccati notori? cui iūcta
 est p̄umacia collata esse videtur. z hec fuit p̄miciue ecclie sententia sc̄oz
 doctoz **Hieronymi. Ambrosij. z Augustini.** s̄ supuenientib? casib? i sum
 mis pontificib? in qb? deponi possent. nō defuerūt adulatorēs eis sugges
 rentes q̄ nō possent iudicari asserentes eos nō ministros ecclie. sed d̄nos
 et mirū est. cū singuli doctores dicāt. quēcūq̄ p̄latū in administratiōe sa
 cramentoz esse solū ministrū ecclie. hinc in eo req̄rit intētiō faciēdi q̄d̄ ecclia
 intēdit de necitate z nō alia. z nolint isti hoc fateri in exercitio iurisdicōis
 Et si nō legatur ch̄ristū dixisse auferēdū esse caput. sed tene oculū. man?
 aut pedes. Verū est q̄ nunq̄ auferēdū est totalk caput. sic q̄ nunq̄ am
 plius sit futurū aliq̄d caput. sed tene auferēdū est istud sine quo in corpe
 remanet vita. imo q̄ corpoz infirmitatē affert q̄cum est ex se. Ad hec autē
 probāda innumere z rōnes z auctoritates adduci possent. Sequitur p̄mo

Duodecimum.

q̄ p̄as in summo pontifice a p̄cilio p̄t q̄busdā certis legib; limitari z q̄s-
tū ad vsum arctari. Si em̄ caput in corpe hūano efficiat languidū seu in-
firmū licitū erit ceteris mēbris mēbz illud ligare z cauterizare necnō vnā
p̄tē capitis abscindere p̄ sanitare totū corpis ¶ Secūdo sequitur corollarie q̄
p̄ciliū ḡnāle summū pontificē exigēte vtilitate ecclie absq; culpa ip̄i summū
pontificis destituere p̄t sicut tpe scismatis de v̄o summo pontifice. Sicut si
incarcerat⁹ foret ap̄d infideles z de ei⁹ literatōe nulla foret spes post adhi-
bitū labore ad redimēdū z h̄ ex p̄cedētib; est ita notū q̄ alijs rōnib; nō cu-
ro munire nec aliqd apparētie h̄z in oppositū argumētū de petro cū eēt in
vinculis cū paucis tpe fuerit z de ei⁹ literatōe ap̄d fideles extiterit spes Si
em̄ in tali casu nō posset ecclia summū pontificē sibi p̄stituere. ita nec posset
aliquē q̄ summū pontificis gereret vires z cū possint occurrere multa q̄ per
summū pontificē expediri debēt vt p̄firmatōes archiep̄oz z p̄latoz ei ime-
diatē subiectoz nullo mō illa expediri possent ¶ Sequit̄ tertio q̄ p̄as v̄lis
ecclie seu p̄ciliū v̄lis supra papā simplr z absolute nō est chimera vt d̄r p̄s
far⁹ doctor in eccliam sc̄am blasphemās. ¶ Sequit̄ q̄rto q̄ christ⁹ nō insti-
tuit summū pontificē ei⁹ ḡnāle vicariū in om̄imoda p̄tate quā habebat h̄m
hūanitatē. nā habebat p̄tate instituedi sacra. sicut instituedi summū pontificē.
sicut faciēdi articulū nouū sup infideles sup totā eccliaz cathegoremtraice.
et nullā istaz h̄z summū pontifex. ¶ Sequit̄ v. summū pontificē eē vicariū ec-
clesie v̄lis z ministz. quib; dicat etiā vicari⁹ z minister dei quēadmodū p̄n-
ceps laic⁹ z minister cōitatz q̄ tū ab ap̄lo Paulo d̄r minister dei. s; spūali⁹
summū pontifex d̄r minister dei z vicari⁹. in q̄tū ministrat in ea p̄tate q̄ nō
est in cōitate naturalis. s; positiua p̄cise z ex sola institutōe dei. illa tū p̄as ē
cōitari collata. ¶ Sequit̄ vltio. Cōformiter ad Joānē patriarchā anthio-
chenū. sicut Nico. de cusa in suis tracta. de ista materia q̄ p̄ciliū ḡnāle in sin-
gulis z oib; ē supra summū pontificē. z hec breuif. z sub p̄p̄dio q̄dā de ista
p̄parōe posui itendēs aplissimū facere tractatū de oi p̄tate ecclastica z lai-
ca. z de singulis eaz actib;. vtz at summū pontifex possit ex cōitari z suspē-
di manēs summū pontifex ita q̄ si tēter facere nihil facit etiā q̄tū ad abso-
lutōem sacramentalē videat. Nico. de cosa. sc̄da p̄tē sui libri. ca. xvij. Et
ad oia capla q̄ vident asserere summū pontificē nō posse iudicari nisi sic a s̄
de deui⁹. vt ca. si papa. xl. dist. et ca. oues. ij. q. vij. d̄r. q̄ p̄max p̄sumit a s̄
de deuiare z icludif in heresi p̄tinacia. vt dicat sc̄do q̄ vt p̄z ex ca. si papa
in illis caplis d̄r nullū posse papā iudicare. z nō d̄r de collectōe. Dicit ter-
tio. q̄ p̄ papā nō ē regularit̄ p̄gregādū p̄ciliū nisi in casu heresis aut quis
p̄cti totā eccliaz sc̄a d̄alizāris. z id q̄d habet. xvij. dist. s. simmach⁹. vbi d̄r
simmach⁹ papa sedis aplice p̄sul ab h̄mōi oppōnib; ip̄etit⁹ q̄tū ad hoies
respicit. sic imunis z liber. cui⁹ eam totā dei iudicio reseruam⁹ Dicit q̄ ac-
cusatores ei⁹ nō potuerūt iposita crimia pbare z sic eāq; eis secreta reliq; z
rūt sc̄i p̄as in synodo dei iudicio auctoritatue. accusatores p̄denantes.
¶ Vltimū caplm̄ in q̄ inq̄rit quō poterit p̄ciliū p̄ papā p̄gregari
¶ In ex supiorib; notū sit satis p̄ciliū sup papā iurisdicōem h̄re. in
casu igit̄ in q̄ ventret papa iudicād⁹ q̄ nā pacto p̄gregari poterit. qz
nō est p̄sibile papā p̄gregare p̄ se inq̄rendū ē. Et sic p̄ma p̄p̄o. ad nul-
lū auctoritatue spectat p̄gregare p̄ciliū. p̄terq; ad summū pontificē ex iure

Capitulum. 101

diuino. p̄bas sic. auctoritatiue p̄gregare p̄ciliū est his q̄ interesse h̄nt p̄cipe.
 vt ad certū locū p̄ueniāt. s; null' p̄ter summū p̄rificē singulis q̄ h̄nt iter
 esse auctoritatiue p̄cipe p̄ vt in certū p̄ueniūt locū ex iure diuino. q̄ null' p̄
 ter ip̄m auctoritatiue p̄gregare p̄t. Auctoritatiue cū p̄gregare ē p̄gregas
 re ex auctoritate cui ceteri rōne auctoritatis teneant obreperare. Dico nos
 tāter null'. q; p̄ciliū vnū p̄t futurū p̄ciliū auctoritatiue p̄gregare p̄cipiēdo
 singulis vt certo tpe ad certū p̄ueniāt locū. Si cū p̄cepto pape taliter p̄t
 piētis sit obreperā dū de necitate a fortiori z p̄cepto p̄ciliū. de collegio autē
 cardinaliū ap̄d eos q̄ dicūt q̄ sunt de statu ierarchico ex institutiōe christi
 succedētes apl'is. put assiscebāt christo z Petro an̄ eoz diuisionē quē ad h̄
 modū d̄t de a yaco nō est improbabile dicere q̄ iure diuino hec auctoritas
 illi collegio p̄p̄t papa nolēte p̄gregare p̄currēte casu necitatis. vñz Actū
 vi. duodecim apl' z nō sol' Petr' p̄uocauerūt multitudinē discipuloz. Et
 ex h̄ itez videt seq̄ q̄ nō solū de statu ep̄oz sunt vocādi ad p̄ciliū ad has
 tendū vocē deliberatiuā. s; z de statu q̄ succedūt discipul'. s; de h̄ alias. s;
 eū papa z collegiū illd̄ obstinari possint. vt etiā ex gēre necitate nolint p̄ciliū
 p̄uocare q; forsan p̄gregandū ē p̄ corrigēdis euidētib; excessib; eoz q̄
 nā pacto tūc p̄gregari poterit. ¶ Et sic sc̄da p̄p̄. Quilibet ecclia p̄riculari
 ad cui' noticiā p̄uenit p̄gregādi p̄ciliū necitas dz ceteris eccl'is necitatē
 p̄gr. gādi manifestare z sic denunciatiue p̄gregare. nō ar̄ p̄ceptiue etiā nos
 minādo locū ad quē sit oib; tut' accessus. dz cū ocul' vidēs corpis piculū
 lū ceteris addicere mēbris vt p̄ piculū se p̄tegat corp' z defendat. Et ista
 manifestatiōe facta ceteris eccl'ie tenēt p̄uenire nō p̄tute p̄cepti p̄mi cū i eas
 nullā habeat iurisdictionē s; p̄tute p̄cepti diuini sic postq̄ p̄ceptū mediū
 eū alicui iudicari ē de aliq̄ necario ad sui p̄seruandē tenēt ille ad illd̄ nō
 p̄tute p̄cepti medici s; p̄tute p̄cepti iuris natural' z diuini. Corollarie sc̄q̄
 in multis puincijs p̄latos sufficiētē instructos de necitate p̄ciliū. nō alit̄ labo
 rātes p̄ pace eccl'ie nō eē in p̄scia tutos. ¶ Tertia p̄p̄. si post h̄mōi isinua
 tionē singule eccl'ie p̄culares ad certū locū suos legatos mittāt ap̄d illas
 collectōnem residet toti' eccl'ie auctoritas imo si a casu p̄uenirēt vt d̄t Jo.
 gerson q̄s dubitat ap̄d collegiū apl'oz q̄ a casu p̄uenirēt vt d̄t in transitu
 p̄ginis tantā fuisse auctoritatē sicut si Petri p̄cepto p̄uenissent. ¶ Quarta
 p̄p̄. Si aliq̄ p̄culares eccl'ie isinuarōe tali facta ad certū p̄ueniāt locū ces
 teris p̄uinciarū renuētib; p̄uenire i illo aut alio q̄cūq; securo ap̄d p̄ueniē
 res toti' eccl'ie residet auctoritas saltē p̄tū ad necitatē occurrētē. si cū liga
 ta forer dextra man' aut ad imaginariōem p̄tinac. t̄ nollet vacare defensio
 in corp'is apud sinistrā tūc defendēdi corp' tota residet auctoritas. Et
 si vna ps alicui' puincie inimicis volentib; eā destruere nollet occurrere q̄s
 dubitat reliquā p̄tē q̄uis sit minor nūero p̄ tūc habere auctoritatē totā p̄
 uincia defendēdi z si puincie alicui' ps vna nollet p̄sentire i morte alicui'
 mēbri cui' vita i destruēdis toti' cōirat' cederet. nulli dubiū ē residuā p̄
 tē posse illd̄ mēbz auferre z p̄ tūc occurrēt piculo occurrere q̄uis de a q̄s
 q̄ nō iminēt p̄ tūc nihil possit statuere. ¶ z in p̄posito vbi a' i q̄ p̄ueniēt ceteris
 ris renuētib; q̄s ū ad necitatē occurrētē in ip̄is residet auctoritas. z hec
 sunt q̄ p̄ auctoritate eccl'ie iesu christi sp̄ose scripsi Parisi' ip̄o donāte p̄ q̄s
 dā asserta a fratre Thoma de vīo. in tractatu q̄ dā quē vt ip̄e testat' scripsit

Vltimum

fr. A. no salutis. D. cccc. xi. etatis sue. xliij. Et hec scripsi Anno Domini
ni. D. cccc. xij. doctorat^o anno pmo mēse scdo. de etate ho ne vento glos
rie agitari videar taceo. in qbus si aliqd sit erroneū prestoz me semp sub
m. sum determinatōni ecclesie vniuersalis.

¶ Frē b. liij. pagina. ij. linea. xxxij. nō suppositio s; supposito legēdū est

¶ Capita huius libelli.

Inqrit de iurisdicōe civili et ei^o ortu. nec nō de p̄mario ei^o subiecto on denz
do q p̄mario sit in populo

¶ Secundū caput
Quod p̄as ecclesiastica a solo deo sit institubilis. et de dicitis iter p̄atem
ecclesiasticā et civilē

¶ Tertium caput
De aliqb; nimis āplianib; p̄atem ecclesiasticā. scz vsq; ad dissolutōez ma
trimoniū nō p̄summati ad infideles et ad perā secreta cordis.

¶ Quartū caput
Soluunt rōnes p̄ determinatōez factā in p̄cedēt caplo
De nimis restringētib; ecclesiasticā p̄atē vbi on dicit exēdi ad qdlibet p̄am
q; iuridice p̄t. p̄bari cui adiūcta est p̄umacia ex institutōe christi

¶ Quintū ca.
Ostendit q; imēdiatē a christo fuerit ista p̄as collata petro sifr et eccle
¶ Sextū caput.
Ostendit q; imēdiatē a christo fuerit ista p̄as collata petro sifr et eccle

¶ Septimū caput
Probat ex scroz doctoz sentētib; manifestissimis ecclesiam seu p̄aliū gnā
le esse in litera p̄atē summo pontifice maiorē

¶ Octauū caput
Soluunt rōnes q; p̄tatis inimicē ad suadendū eoz errozē adducūt

¶ Nonum caput
Ostendit p̄mariā p̄atem eligendi summū pontificē nō esse in papa. s; in
vniuersali ecclesia

¶ Decimū caput.
Quod ad papā nō spectet vltima eoz que sunt fidei decisio. sed ad concil
lium generale.

¶ Undecimū caput
Quod in casu heresis a p̄alio nō solū ministeriali p̄atē. s; auctoritatiua
p̄t deponi summū pontifex

¶ Duodecimū caput.
Quod p̄ alijs criminib; ab heresi destitui p̄t summū pontifex

¶ Vltimū caput.
Quō. cū venit summū pontifex iudicand^o a p̄alio. p̄t p̄aliū p̄gregari. si no
lit ipm summus pontifex p̄gregare

¶ Finis capitum

¶ Impressum est hoc opusculū Colonie in officina l̄raria ingenuoz li
droz Quentell. Anno dñi. D. cccc. xij. ad Vatum

Vltim

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

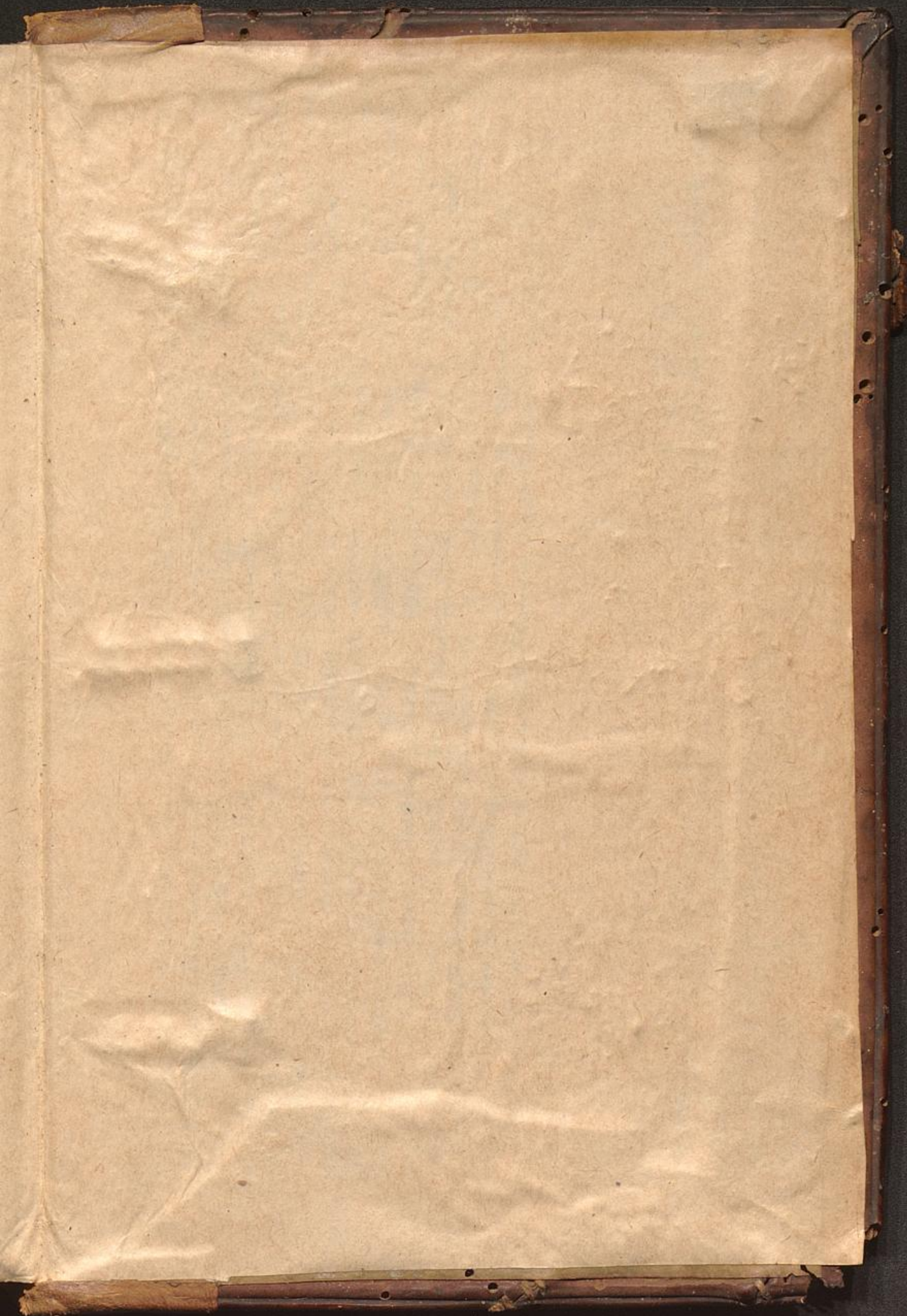
[The page contains dense, handwritten text in a medieval script, likely Gothic or similar. The text is arranged in approximately 25 horizontal lines. Due to the age and condition of the manuscript, the ink is faded and the script is difficult to decipher. The text appears to be a continuous block of writing, possibly a letter or a section of a larger work. There are some larger, possibly decorative initials or section markers interspersed throughout the text.]

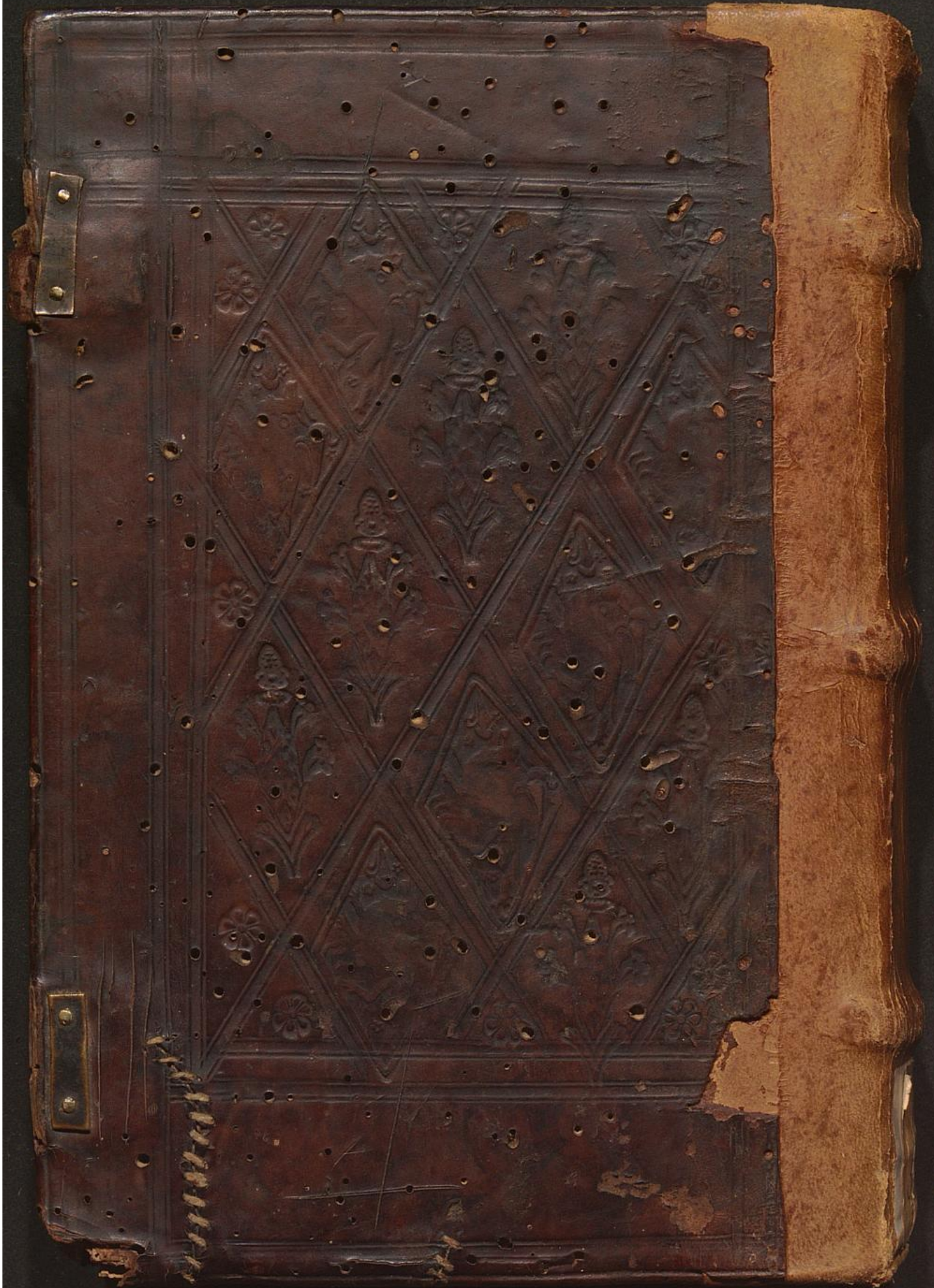
Handwritten text in a medieval script, likely Latin, covering the majority of the page. The text is dense and appears to be a continuous block of writing, possibly a letter or a section of a larger work. The script is a cursive Gothic hand, characteristic of the late 14th or early 15th century. The ink is dark, and the parchment shows signs of age, including some staining and wear at the edges. The text is arranged in approximately 25 lines, with some variations in line length and spacing. The overall appearance is that of a well-preserved but aged manuscript page.

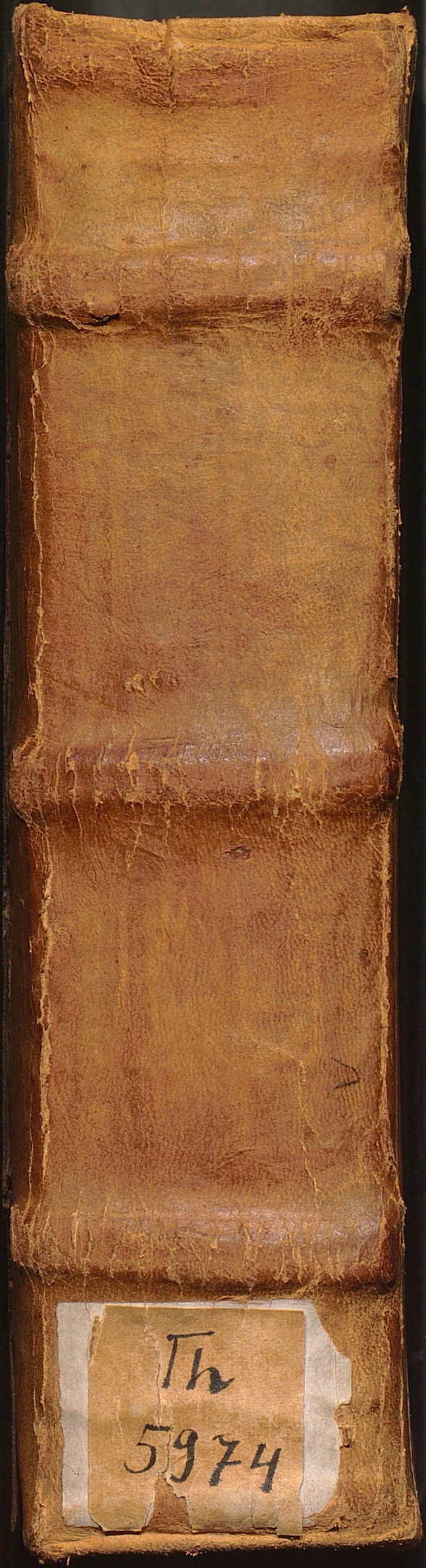
Handwritten text in a medieval script, likely a Latin manuscript. The text is dense and covers most of the page, with some lines appearing to be headings or section markers. The script is a cursive Gothic hand, characteristic of the late Middle Ages. The text is written in dark ink on aged, slightly yellowed parchment. The lines are closely spaced, and the overall appearance is that of a well-used historical document. The text is arranged in a single column, filling the page from top to bottom.

Handwritten text in a medieval script, likely Gothic or similar, covering the majority of the page. The text is dense and appears to be a continuous block of writing, possibly a letter or a page from a manuscript. The script is highly stylized and difficult to decipher without specialized knowledge. The text is arranged in approximately 25 lines, filling most of the page's width and height. There are some larger, possibly decorative or initial letters at the beginning of certain lines. The overall appearance is that of a well-used, historical document.

Fragment of text from the adjacent page, written in a medieval script, likely Gothic or similar. The text is partially obscured by the binding and the main page's edge.

Th
5974